ingilizce

ÖĞRENENLER İÇİN

TÜRKÇE TERCÜMELİ BASİTLEŞTİRİLMİŞ

HİKÂYELER DERECE 1

THE POOR FISHERMAN

FAKİ

eskikitaplarim.com

FONO MEKTUPLA OĞRE

Dizgi, baskı, cilt FONO tesisleri
İSTANBUL — 1976

FONO

MEKTUPLA ÖĞRETİM KURUMU

İNGİLİZCE hikâyeler

THE POOR FISHERMAN

FAKİR BALIKÇI

DERECE 1

Hazırlama Kurulu

Ayten E. Oray

Şükrü Meriç **Gordon Jones**

ÖNSÖZ

Türkçe çevirileriyle birlikte basit İngilizce hikâyeler serisinden olan «The Letter» ve «The Old Man's Shop» isimli hikâye kitaplarıyla aynı düzeyde olan bu kitap da belli bir kelime çerçevesi içinde ve basit gramer bilgisi dışına çıkmadan yazılmış hikâyeleri ve bu hikâyelerin karşısında Türkçe çevirilerini kapsamaktadır.

Hikâyeler Türkçeye çevrilirken güzel bir Türkçe yerine karşılaştırarak izlemeyi kolaylaştırmak amacıyla, iyi bir ifade şekli olmasa da metne sadık ve mümkün olduğu oranda kelime kelime çeviri tercih edilmiştir.

Hikâyelerin sonunda o hikâye ile ilgili sorular vardır. Bunların cevapları kitabın sonunda verilmektedir.

FONO

Mektupla Öğretim Kurumu

İÇİNDEKİLER

THE POOR FISHERMAN	8
LAND OF MONKEYS	28
OLLI AND THE BEAR	54
DICK AND HIS CAT	68
THE MAGIC HAND	92
THE MAGIC ISLAND	120

THE POOR FISHERMAN

PART 1

A

Once there was a man, and his wife. They had no house to live in. They lived in the fields, and they slept at the foot of a tree. The man caught fish: he was a fisherman.

The man was happy. He said: «Why do men live in houses? This tree is my house. Why do they sleep on beds? The fields are my bed.»

But his wife was not happy. She said, «Why did I marry a poor fisherman? We have no house, we have no bed.»

B

One day the fisherman went to the sea to catch fish. He put his net in the water. Then he sat on

FAKİR BALIKÇI

KISIM 1

A

Vaktiyle bir adam ve karısı vardı. İçinde oturacak evleri yoktu. Tarlalarda yaşıyorlardı ve bir ağacın dibinde uyuyorlardı. Adam balık tutuyordu: bir balıkçıydı.

Adam mutluydu. «İnsanlar niçin evlerde yaşarlar? Bu ağaç benim evimdir. Niçin yatakta uyurlar? Tarlalar benim yatağımdır,» diyordu.

Fakat karısı mutlu değildi. «Niçin fakir bir balıkçıyla evlendim? Evimiz yok, yatağımız yok,» diyordu.

B

Bir gün balıkçı balık tutmak için denize gitti. Ağını suya koydu. Sonra bir taşın üstüne oturdu. Güneş

a stone. The sun was hot; and he fell asleep.

When he awoke, he took his net; there was one fish in the net; it was large and golden — a beautiful fish. He was very happy; he said, «My wife will be glad when she sees this beautiful fish.»

Then the fish spoke: he said, «Good man, do not kill me. Put me back in the sea.»

The fisherman said, «Can you speak? I did not see a fish that could speak.»

The fish said, «Good man, put me back in the sea.»

«I do not eat a fish that can speak,» said the fisherman. «Go away; I cannot kill a fish that can speak.» Then he threw the fish back into the sea.

C

The fisherman went back to his wife that night. He had no fish; so they had no food to eat. He said to his wife, «I caught one fish; but the fish spoke. So I threw him back into the water. I could not kill a fish that could speak.»

The fisherman's wife said, «A fish that spoke is a wizard. It was not a fish, but some wizard that became a fish.»

sıcaktı; uykuya daldı.

Uyandığı vakit ağını aldı; ağda bir balık vardı; büyük ve altındandı (yaldızlı) — güzel bir balık. Çok mutluydu. «Bu güzel balığı görünce karım memnun olacak,» dedi.

O zaman balık konuştu: «İyi adam, beni öldürme. Beni tekrar denizin içine koy,» dedi.

Balıkçı, «Sen konuşabilir misin? Konuşabilen bir balık görmedim.» dedi.

Balık, «İyi adam, beni tekrar denizin içine koy,» dedi.

Balıkçı, «Konuşabilen bir balığı yemem,» dedi. «Git; konuşabilen bir balığı öldüremem.» Sonra balığı tekrar denizin içine attı.

C

Balıkçı o gece karısına döndü. Balığı yoktu; bu yüzden yiyecek yemekleri yoktu. Karısına, «Bir balık tuttum, fakat balık konuştu. Bu yüzden onu tekrar suyun içine attım. Konuşabilen bir balığı öldüremedim,» dedi.

Balıkçının karısı, «Konuşan bir balık sihirbazdır. O bir balık değildi, balık olan bir sihirbazdı,» dedi.

«I do not know if it was a wizard,» said the fisherman; «the fish did not say that he was a wizard.»

«He was a wizard,» said the man's wife. «Did you ask him for anything?»

«I did not ask him for anything,» said the man.

«Why do we live in the fields?» said the man's wife. «You must ask him for a hut.»

D

The next day, the fisherman went back to the sea. He stood on the stone and called,

«Man of the Sea, come to me.»

Then the fish put his head out of the water, and asked him, «What do you want?»

The fisherman said, «I do not want anything, but my wife wants to live in a hut.»

«Go back to your wife,» said the fish. «You will find her in a hut.»

E

The fisherman went back to his tree. Near the tree

Balıkçı, «Onun bir sihirbaz olup olmadığını bilmiyorum,» dedi; «balık bir sihirbaz olduğunu söylemedi.»

Adamın karısı, «O bir sihirbazdı,» dedi. «Ondan bir şey istedin mi?»

Adam, «Ondan bir şey istemedim,» dedi.

Adamın karısı, «Niçin tarlalarda yaşıyoruz?» dedi. «Ondan bir kulübe istemelisin.»

D

Ertesi gün, balıkçı tekrar denize gitti. Taşın üstünde durdu ve bağırdı.

«Denizin adamı, bana gel.»

O zaman balık başını sudan dışarı çıkardı ve ona sordu, «Ne istiyorsun?»

Balıkçı, «Ben hiç bir şey istemiyorum, fakat karım bir kulübede oturmak istiyor,» dedi.

Balık, «Karına dön,» dedi. «Onu bir kulübede bulacaksın.»

E

Balıkçı ağacına döndü. Ağaca yakın bir kulübe gör-

he saw a hut. It was a new hut. It was a very pretty hut; it had two pretty windows and a pretty blue door. There was a pretty garden at the back, full of pretty flowers. Near the hut there was a little field full of hens.

F

He went into the hut. There was one room. The sunlight was coming in through the window, and the room was full of light. His wife was sitting at the table.

«You must be happy now,» said the fisherman.

«It is a pretty hut,» said his wife.

For some days the fisherman's wife was happy.

Then one night the fisherman came home, and his wife said to him, «I am not happy in this little hut. The hens run in my room. We must live in a good house. Go at once to the fish and ask for a house.»

dü. Yeni bir kulübeydi. Çok güzel bir kulübeydi; iki güzel penceresi ve güzel mavi bir kapısı vardı. Arkada güzel çiçeklerle dolu güzel bir bahçe vardı. Kulübeye yakın tavuklarla dolu küçük bir tarla vardı.

F

Kulübenin içine girdi. Bir oda vardı. Pencereden güneş ışığı içeriye giriyordu ve oda ışık doluydu. Karısı masada oturuyordu.

Balıkçı, «Şimdi mutlu olmalısın,» dedi.

Karısı, «Güzel bir kulübe,» dedi.

Birkaç gün için balıkçının karısı mutluydu.

Sonra bir gece balıkçı eve geldi. Karısı ona, «Bu küçük kulübede mutlu değilim. Tavuklar odamda koşuyorlar. Güzel bir evde yaşamalıyız. Derhal balığa git ve bir ev iste,» dedi.

THE POOR FISHERMAN

PART 2

A

The fisherman went to the sea. He stood on the stone and called,

«Man of the Sea, come to me.»

The fish put his head out of the water and asked, «What do you want?»

The fisherman said, «I do not want anything, but my wife wants a house.»

«Go back to your wife,» said the fish. «You will find her in a house.»

B

The fisherman went back to his hut. He saw a house where his hut was. It was a very pretty house

FAKİR BALIKÇI

KISIM 2

A

Balıkçı denize gitti. Taşın üstünde durdu ve bağırdı,

«Denizin adamı, bana gel.»

Balık başını sudan dışarı çıkardı ve sordu. «Ne istiyorsun?»

Balıkçı, «Ben bir şey istemiyorum, fakat karım bir ev istiyor,» dedi.

Balık, «Karına dön,» dedi. «Onu bir evin içinde bulacaksın.»

B

Balıkçı kulübesine döndü. Kulübesinin olduğu yerde bir ev gördü. Taştan yapılmış çok güzel bir evdi.

made of stone. There were roses at the side of the door. There was a pretty garden at the side of the house: the garden was full of red and blue flowers. The house had two doors, one at the front and one at the side. There were six windows at the front and six at the back.»

C

The fisherman found his wife inside the house. He said: «Now you have a beautiful house, and you must be happy.»

She said, «The outside of the house is pretty, but the rooms inside are not very large.»

For some days the fisherman's wife was happy.

Then she said, «We live in a pretty house, but you are a fisherman, and I am a fisherman's wife. No one comes to see us. No one speaks to me in the street.»

D

«What do you want?» asked the fisherman.

«I want you to be a king: then I shall be queen. We shall live in a big house. We shall get what we

Kapının yanında güller vardı. Evin yanında güzel bir bahçe vardı: bahçe kırmızı ve mavi çiçeklerle doluydu. Evin iki kapısı vardı, önde bir ve yanda bir. Önde altı pencere vardı, arkada altı.

C

Balıkçı karısını evin içinde buldu. «Şimdi güzel bir evin var, mutlu olmalısın,» dedi.

O, «Evin dışı güzel, fakat içerdeki odalar çok büyük değil,» dedi.

Birkaç gün için balıkçının karısı mutluydu.

Sonra, «Güzel bir evde yaşıyoruz, fakat sen bir balıkçısın ve ben bir balıkçının karısıyım. Kimse bizi görmeye gelmiyor. Sokakta kimse benimle konuşmuyor,» dedi.

D

Balıkçı, «Ne istiyorsun?» diye sordu.

«Senin bir kral olmanı istiyorum; o zaman ben kraliçe olacağım. Büyük bir evde yaşayacağız. İstediği-

want. What we say they will do. The rooms will be full of servants. They will do what we ask.»

E

The fisherman said, «I do not want to be a king. I want to be a fisherman and live in the fields.»

«But I want to be a queen,» said his wife.

The fisherman went to the sea. He stood on the stone and said,

«Man of the Sea, come to me.»

Then the fish put his head out of the water and said, «What do you want now?»

The fisherman said, «I do not want anything, but my wife wants you to make her a queen.» The fish said, «I will make her a queen. Go back. You will find her a queen.»

F

The fisherman went back. He found a big house. There were servants at the door. Two servants took the fisherman into the house, and two other servants took him into a large room. His wife was sitting there. She had the clothes of a queen.

mizi elde edeceğiz. Ne dersek yapacaklar. Odalar uşaklarla dolu olacak. Ne istersek yapacaklar.»

E

Balıkçı, «Bir kral olmak istemiyorum. Bir balıkçı olmak ve tarlalarda yaşamak istiyorum,» dedi.

Karısı, «Fakat ben bir kraliçe olmak istiyorum,» dedi.

Balıkçı denize gitti. Taşın üstünde durdu ve,

«Denizin adamı, bana gel,» dedi.

O zaman balık başını sudan dışarı çıkardı ve, «Şimdi ne istiyorsun?» dedi.

Balıkçı, «Ben bir şey istemiyorum, fakat karım onu bir kraliçe yapmanı istiyor,» dedi. Balık, «Onu bir kraliçe yapacağım. Geri dön. Onu bir kraliçe bulacaksın,» dedi.

F

Balıkçı geri gitti. Büyük bir ev buldu. Kapıda uşaklar vardı. İki uşak balıkçıyı evin içine götürdü ve iki başka uşak onu büyük bir odaya götürdü. Karısı orada oturuyordu. Bir kraliçenin elbiselerine sahipti.

«You must be happy now,» said the fisherman. «You are a queen. You have this big house and all these servants.»

For some days she was happy. There was sunlight. She went into the garden, and servants in red coats went with her.

G

Then the rain came. It rained for many days, and there was no sunlight. She could not go into the garden.

Then the fisherman's wife said, «I am a queen. I do not want this rain. I want the sun.» She said to the fisherman. «Go and ask the fish to make me Queen of the Sun. Then I can have sun when I want; and when I say to the rain; 'Go,' it will go away.»

H

The fisherman went to the sea. He stood on the stone and said,

«Man of the Sea, come to me.»

Then the fish put his head out of the water and

Balıkçı, «Şimdi mutlu olmalısın,» dedi. «Bir kraliçesin. Bu büyük eve ve bütün bu uşaklara sahipsin.»

Birkaç gün için mutluydu. Güneş vardı. Bahçeye gitti ve kırmızı ceketli uşaklar onunla gittiler.

G

Sonra yağmur yağdı. Günlerce yağdı. Güneş yoktu. Bahçeye gidemedi.

O zaman balıkçının karısı, «Ben bir kraliçeyim. Bu yağmuru istemiyorum. Güneşi istiyorum,» dedi. Balıkçıya, «Git balıktan beni Güneşin Kraliçesi yapmasını iste. O vakit istediğim zaman güneşe sahip olabilirim; yağmura 'Git,' dediğim zaman o gider,» dedi.

H

Balıkçı denize gitti. Taşın üstünde durdu ve,

«Denizin adamı, bana gel,» dedi.

O zaman balık başını sudan dışarı çıkardı ve, «Şim-

said, «What do you want now? Speak!»

The fisherman said, «My wife wants you to make her Queen of the Sun.»

The fish said, «Your wife will not be happy. You will go back to the fields and sleep at the foot of a tree.»

The fisherman went back. The big house and gardens were not there. His wife was sitting at the foot of a tree. There was no rain, there was sunlight and flowers in the fields.

She said, «It is good to be away from all those servants. Look at the sun shining in the sky. I am happy now.»

di ne istiyorsun? Konuş!» dedi.

Balıkçı, «Karım, onu Güneş Kraliçesi yapmanı istiyor,» dedi.

Balık, «Karın mutlu olmayacak. Tekrar tarlalara gideceksiniz ve bir ağacın dibinde uyuyacaksınız,» dedi.

Balıkçı geriye döndü. Büyük ev ve bahçeler orada değildi. Karısı bir ağacın dibinde oturuyordu. Yağmur yoktu. Tarlalarda çiçekler ve güneş ışığı vardı.

O (kadın), «Bütün şu uşaklardan uzak olmak iyi. Gökte parlayan güneşe bak. Şimdi mutluyum,» dedi.

SORULAR

Okuduğunuz «**The poor fisherman**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. Did they have a house to live in?
2. Where did they live?
3. Where did they sleep?
4. Were they happy?
5. What did the fisherman do one day?
6. What did he put in the water?
7. Where did he sit then?
8. Did he stay awake?
9. What was there in the net?
10. Was it small or large?
11. What colour was it?
12. Was the fisherman happy or angry when he saw the fish?
13. Could the fish speak?
14. Does he eat a fish that can speak?
15. Where did he put the fish?
16. Did they have fish that night?
17. Was it a fish or a wizard?
18. When did the fisherman go back to the sea?
19. Where did he stand?

20. What did he ask for?
21. How many windows had the hut?
22. What colour was the door?
23. What was there at the back?
24. What was the field full of?
25. Was it a pretty hut?
26. How long was the woman happy?
27. What did she ask for now?
28. What was the house made of?
29. What colour were the flowers?
30. How many windows were there at the front and how many at the back?
31. How was the house?
32. Does anyone come to see her?
33. What does she want to be?
34. Did the fish make her a queen?
35. Where were the servants?
36. Did she like the rain?
37. Did she want the rain or the sun?
38. What did the fisherman do again?
39. Who put his head out of the water?
40. What did the fish say?
41. Could he find his big house and gardens when he went back?
42. Where was his wife sitting now?
43. Was there rain or sunlight?
44. What is good?
45. Is the wife of the fisherman happy in the end?

LAND OF MONKEYS

PART 1

A

This is a story from India.

Once there was a little boy called Singh.

His mother was dead, and his grandmother was dead. He lived with his father and his grandfather. They lived in a little hut near a forest. The forest was near the River Ganges, in India.

They were very poor. They all had to work very hard. The sun made the fields hard and they had to bring water to them. There was much hard work to do. But they were not unhappy. The fields were good fields, and the hut was a good hut; and hard work does not make men unhappy.

MAYMUNLAR ÜLKESİ

KISIM 1

A

Bu Hindistandan bir hikâyedir.

Vaktiyle Singh isimli küçük bir çocuk vardı.

Annesi ölmüştü. Büyükannesi ölmüştü. Babası ve büyükbabası ile yaşıyordu. Bir ormana yakın küçük bir kulübede yaşıyorlardı. Orman Hindistanda, Ganj nehrine yakındı.

Çok fakirdiler. Hepsi çok çalışmak mecburiyetindeydi. Güneş tarlaları sertleştiriyor ve onlar, onlara su getirmek mecburiyetinde kalıyorlardı. Yapılacak çok zor iş vardı. Fakat onlar mutsuz değildi. Tarlalar iyi tarlalardı ve kulübe iyi bir kulübeydi; zor iş insanları mutsuz yapmaz.

B

Singh's father and grandfather worked in the fields. Singh was a cook. He had to cook the food. At noon when his father and grandfather came back from the fields he had to give them their food.

But today Singh did not want to cook. The sun was very hot. The hut was hot. Cooking made Singh hot; cooking is hot work; it is hard work. Singh did not want to cook. «Why do they want hot food on a hot day?» said Singh.

C

Singh went to the door of the hut and looked out. He looked at the river; it looked hot. He looked at the fields; they looked very hot. He looked at his father and grandfather and they looked hot. Then he looked at the forest. The forest looked beautiful. Singh wanted to go into the forest. He wanted to sit at the foot of one of the big trees where there was no sun.

«I will not fall asleep,» he said. «But I will sit in the forest. Then I will go back to the hut and cook.»

So Singh went into the forest. He sat down at the

B

Singh'in babası ve büyükbabası tarlalarda çalıştılar. Singh aşçı idi. Yiyeceği pişirmek mecburiyetinde idi. Öğleyin babası ve büyükbabası tarlarlardan dönünce, onlara yiyeceklerini vermek mecburiyetinde idi.

Fakat bugün Singh yemek pişirmek istemedi. Güneş çok sıcaktı. Kulübe sıcaktı. Yemek pişirme Singh'i sıcaklattı; yemek pişirme sıcak iştir; zor iştir. Singh yemek pişirmek istemedi. «Sıcak bir günde niçin sıcak yiyecek isterler?» dedi Singh.

C

Singh kulübenin kapısına gitti ve dışarıya baktı. Nehre baktı; o sıcak görünüyordu. Tarlalara baktı; onlar çok sıcak görünüyorlardı. Babasına ve büyükbabasına baktı, onlar sıcak görünüyorlardı. Sonra ormana baktı. Orman güzel görünüyordu. Singh ormanın içine gitmek istedi. Güneşin olmadığı büyük ağaçlardan birinin dibine oturmak istedi.

«Uykuya dalmayacağım,» dedi. «Fakat ormanda oturacağım. Sonra tekrar kulübeye gidip yemek pişireceğim.»

Böylece Singh ormanın içine gitti. Büyük bir ağacın

foot of a big tree.

Then he fell asleep.

D

At noon Singh's father and grandfather came back from the fields.

They looked for Singh; but he was not there.

They looked for their food; but there was no food. The food was not ready.

«Singh!« cried the father, «why isn't the food ready?»

«Singh!» cried the grandfather, «come and make ready the food. Come quickly.»

They looked for Singh in the hut and they looked for him in the garden.

They looked for him in the forest; and there they found him asleep at the foot of a tree.

E

Then Singh's father and grandfather were very angry.

«You bad boy!» said the father angrily. «why is

dibinde yere oturdu.

Sonra uykuya daldı.

D

Öğleyin Singh'in babası ve büyükbabası tarlalardan döndüler.

Singh'i aradılar; fakat orada değildi.

Yiyeceklerini aradılar, fakat yiyecek yoktu. Yiyecek hazır değildi.

Baba, «Singh!» diye bağırdı, «yiyecek niçin hazır değil?»

Büyükbaba, «Singh!» diye bağırdı, «gel ve yiyeceği hazırla. Çabuk gel!»

Singh'i kulübede aradılar, onu bahçede aradılar.

Onu ormanda aradılar; ve onu orada bir ağacın dibinde uyumuş buldular.

E

O zaman Singh'in babası ve büyükbabası çok kızdılar.

Baba öfkeyle, «Fena çocuk!» dedi, «yiyeceğimiz ni-

our food not ready? Your grandfather and I work for you, but you do not work for us. You do not work; you sleep!»

«Yes, you are a bad boy!» said the grandfather.

«Yes, you are a bad boy,» said the father. Then he hit Singh.

F

Then the father and the grandfather went into the hut, and they cooked the food. But they did not give Singh any food.

«Where is my food?» asked Singh.

«There is no food for you,» said the father. «You slept in the forest. You did not cook our food. We cooked it; we do not cook food for you. We do not cook food for bad boys.»

Then the grandfather hit Singh again.

«Go and get your food in the forest!» he said.

Singh ran into the forest. He was very sad and very angry. He had eaten no food, and his father had hit him. He was angry because they gave him no food. He was angry because his father hit him and made a red mark on his face, — he was angry because his

çin hazır değil? Büyükbaban ve ben senin için çalışıyoruz, fakat sen bizim için çalışmıyorsun. Çalışmıyorsun; uyuyorsun!»

«Evet, fena bir çocuksun!» dedi büyükbaba.

Baba, «Evet, fena bir çocuksun,» dedi. Sonra Singh'e vurdu.

F

Sonra baba ve büyükbaba kulübeye girdiler ve yiyeceği pişirdiler. Fakat Singh'e hiç yiyecek vermediler.

Singh, «Benim yiyeceğim nerede?» diye sordu.

Baba, «Senin için yiyecek yok,» dedi. «Sen ormanda uyudun. Yiyeceğimizi pişirmedin. Onu biz pişirdik; senin için yiyecek pişirmeyiz. Fena çocuklar için yiyecek pişirmeyiz.»

Sonra büyükbaba tekrar Singh'e vurdu.

«Git ve yiyeceğini ormanda bul!» dedi.

Singh ormanın içine koştu. Çok üzgün ve çok kızgındı. Hiç yiyecek yememişti ve babası ona vurmuştu. Kızgındı çünkü ona yiyecek vermediler. Kızgındı çünkü babası ona vurdu ve yüzünde kırmızı bir leke yaptı, — kızgındı çünkü büyükbabası ona tekrar

grandfather had hit him again, and made another red mark on his face.

He ran into the forest. Then he sat down at the foot of a tree and cried.

G

«Oh! Oh! Oh!» cried Singh sadly.

There were many birds in the forest. They sat in the trees and looked at Singh.

«Oh! Oh! Oh!» cried Singh. «Oh! I am so unhappy. Oh! Oh! Oh!»

«Why does he make that noise?» said one of the little birds.

«I make a noise like that when I am happy,» said a big bird. «He is making that noise because he is very happy.»

«You make a noise when you are happy,» said a little bird; «but you do not make a noise like that.»

H

«Oh! Oh! Oh!» cried Singh.

«Why does he make that noise?» said the little bird again.

vurmuş ve yüzünde diğer bir kırmızı leke yapmıştı.

Ormanın içine koştu. Sonra bir ağacın dibinde yere oturdu ve ağladı.

G

Singh, «Oh! Oh! Oh!» diye kederli bir şekilde ağladı.

Ormanda birçok kuşlar vardı. Ağaçlarda oturup Singh'e baktılar.

Singh, «Oh! Oh! Oh!» diye ağladı. «Oh! Oh! Mutsuzum. Oh! Oh! Oh!»

Küçük kuşlardan biri, «Niçin bu gürültüyü yapıyor?» dedi.

Büyük bir kuş, «Mutlu olduğum zaman bunun gibi bir gürültü yaparım,» dedi. «Çok mutlu olduğu için bu gürültüyü yapıyor.»

Küçük bir kuş, «Mutlu olduğun zaman bir gürültü yaparsın,» dedi; «fakat bunun gibi bir gürültü yapmazsın.»

H

Singh, «Oh! Oh! Oh!» diye ağladı.

Küçük kuş tekrar, «Niçin bu gürültüyü yapıyor?» dedi.

«We will ask Mr. Monkey,» said the big bird. «We will ask Mr. Monkey why he makes that noise. The boy looks like a monkey. Mr. Monkey will know why he is making that noise. Mr. Monkey knows everything. Mr. Monkey can tell us why the boy is making that noise.»

«Oh! Mr. Monkey!» said the bird.

«What do you want?» said the monkey.

«Why is the boy making that noise?»

«I do not know,» said Mr. Monkey. «I do not know anything about boys. I will ask my wife about it. Oh! Mrs. Monkey!»

I

«Oh! Mrs. Monkey,» said Mr. Monkey again.

«What do you want, Mr. Monkey?» said the monkey's wife.

«Look at that boy. Why is the boy making that noise?»

«I do not know,» said his wife. «Why do you ask me? Why do you not ask the boy? Ask him. He knows why he is making that noise. I have three

Büyük kuş, «Bay Maymuna soracağız,» dedi. «Bay Maymuna niçin bu gürültüyü yaptığını soracağız. Çocuk bir maymuna benziyor. Bay Maymun onun niçin bu gürütüyü yaptığını bilecek. Bay Maymun herşeyi bilir. Bay Maymun çocuğun niçin bu gürültüyü yaptığını bize söyleyebilir.»

Kuş, «Hey! Bay Maymun!» dedi.

Maymun, «Ne istiyorsunuz?» dedi.

«Çocuk niçin bu gürültüyü yapıyor?»

Bay Maymun, «Bilmem,» dedi. «Çocuklara dair bir şey bilmem. Bu hususta karıma soracağım. Hey! Bayan Maymun!»

I

Bay Maymun tekrar, «Hey! Bayan Maymun,» dedi.

Maymunun karısı, «Ne istiyorsun, Bay Maymun?» dedi.

«Şu çocuğa bak. Çocuk niçin bu gürültüyü yapıyor?»

Karısı, «Bilmem,» dedi. «Niçin bana soruyorsun? Çocuğa niçin sormuyorsun? Ona sor. Bu gürültüyü niçin yaptığını o bilir. Üç çocuğum var, onlara yiye-

children, and I have to find food for them, and wash them. But you sit there. You do not help. You sit there with those lazy birds and—»

«Yes! Yes! Yes!» said Mr. Monkey, «do not say all those things again. Oh! Mr. Boy, I want to ask you something.»

J

«Oh! Mr. Boy,» said the monkey.

Singh looked up sadly.

«Why are you making that noise?» asked the monkey.

«Come down here and I will tell you,» said Singh. Mr. Monkey came down from the tree and sat by Singh.

«I am making that noise because I am sad,» said Singh. «I am very sad.»

«Why are you sad?»

«I am sad because my father hit me.»

«Oh! You are making that noise because your father hit you. Is that so?»

«Yes.»

cek bulmalıyım, onları yıkamalıyım. Fakat sen orada otururs**un**. Yardım etmezsin. Orada şu tembel kuşlarla otururs**un**, ve—»

Bay Maymun, «Evet! Evet! Evet!» dedi; «bütün bu şeyleri tekrar söyleme. Hey! Bay çocuk, sana bir şey sormak istiyorum.»

J

Maymun, «Hey! Bay Çocuk,» dedi.

Singh kederli bir şekilde yukarıya baktı.

Maymun, «Niçin bu gürültüyü yapıyorsun?» diye sordu.

Singh, «Buraya aşağıya gel sana söyleyeceğim,» dedi. Bay Maymun ağaçtan aşağıya geldi ve Singh'in yanına oturdu.

Singh, «Üzgün olduğum için bu gürültüyü yapıyorum,» dedi. «Çok kederliyim.»

«Niçin kederlisin?»

«Babam bana vurduğu için kederliyim.»

«Oh! baban sana vurduğu için bu gürültüyü yapıyorsun. Öyle mi?»

«Evet.»

«Did he hit you hard?» asked the monkey.

«Yes,» said Singh.

«Did he hit you very hard?» asked Mr. Monkey.

«No, not very hard,» said Singh.

LAND OF MONKEYS

PART 2

A

«Why are you making that noise?» asked Mr. Monkey again.

«I am crying because I have no food. I have eaten nothing today.»

«I will get some food for you.»

«I do not want any food,» said Singh.

«You do not want food. Then why are you making that noise? What do you want?»

Maymun, «Sana hızlı mı vurdu?» diye sordu.

Singh, «Evet,» dedi.

Bay Maymun, «Sana çok şiddetli mi vurdu?» diye sordu.

Singh, «Hayır, çok şiddetli değil,» dedi.

MAYMUNLAR ÜLKESİ

KISIM 2

A

Bay Maymun tekrar, «Niçin bu gürütüyü yapıyorsun?» diye sordu.

«Ağlıyorum, çünkü yiyeceğim yok. Bugün hiçbir şey yemedim.»

«Sana biraz yiyecek getireceğim.»

Singh, «Hiç yiyecek istemem,» dedi.

«Yiyecek istemezsin! O halde niçin bu gürültüyü yapıyorsun? Ne istersin?»

«I do not want anything,» said Singh.

B

«Oh, yes, you want something,» said the monkey, «I know what you want. You want to tell hundreds of people about it. You want them all to hear your story. You will say, «My father hit me, and I have no food.» You want all the people to say, «Oh! Oh! poor boy! Oh! what a poor boy! What a bad father! Oh! Oh! His father hit him. Poor boy!»

C

«Yes,» said Singh, «I want that! I want to tell hundreds of people about it. But my father and my grandfather are sitting there eating. I have nothing to eat! All the people in the houses are eating. If I tell them, they will not hear. They make so much noise that they will not hear me. They do not want to hear me. They want to eat.»

D

«Come with me,» said Mr. Monkey, taking Singh's hand. «You will tell hundreds of people about it.»

Singh, «Bir şey istemem,» dedi.

B

Maymun, «Oh, evet, bir şey istersin,» dedi. «Ne istediğini biliyorum. Yüzlerce insana bunu anlatmak istiyorsun. Onların hepsinin senin hikâyeni işitmesini istiyorsun. «Babam bana vurdu, yiyeceğim yok,» diyeceksin. Herkesin, «Oh! Oh! zavallı çocuk! Oh, ne zavallı çocuk! Ne fena bir baba! Oh! Oh! Babası ona vurdu! Zavallı çocuk!» demesini istiyorsun.»

C

Singh, «Evet,» dedi, «bunu istiyorum! Yüzlerce insana bunu anlatmak istiyorum. Fakat babam ve büyükbabam orada yiyerek oturuyorlar. Benim yiyecek bir şeyim yok! Evlerde bütün insanlar yiyorlar. Onlara söylersem işitmeyecekler. O kadar çok gürültü yaparlar ki beni işitmeyecekler. Beni işitmek istemezler. Yemek yemek isterler.»

D

Bay Maymun Singh'in elini alarak, «Benimle gel,» dedi. «Bunu yüzlerce insana anlatacaksın.»

E

The Monkey ran, and Singh ran with him. They went far into the forest. Then they came to the Hall of the Monkeys. There were big trees, and a very big stone. On the stone sat hundreds and hundreds of monkeys.

«Hear me, people!» cried the monkey. «I found this boy in the forest. He was crying. He was very sad. He wants to tell you his story. He will tell you why he is so sad.»

The hundreds of monkeys looked at Singh. They waited.

Singh stood up.

«My father hit me. He was angry, and he hit me.»

«Oh, yes,» said the monkeys, «Oh, yes. Is that so?»

The monkeys waited.

«Did you hear me?» said Singh.

«Yes, we heard you,» said the monkeys.

F

«Then,» said Singh, «then my father and my grandfather cooked the food — and ate. But they gave

E

Maymun koştu ve Singh onunla koştu. İyice ormanın içine gittiler. Sonra Maymunların Toplantı yerine geldiler. Büyük ağaçlar ve çok büyük bir taş vardı. Taşın üstünde yüzlerce ve yüzlerce maymun oturuyordu.

Maymun, «Beni dinleyin, ahali!» diye bağırdı. «Bu çocuğu ormanda buldum. Ağlıyordu. Çok üzgündü. Size hikâyesini anlatmak istiyor. Niçin bu kadar kederli olduğunu size anlatacak.»

Yüzlerce maymun Singh'e baktı. Beklediler.

Singh ayağa kalktı.

«Babam bana vurdu. Kızgındı ve bana vurdu.»

Maymunlar, «Oh, evet,» dediler, «Oh, evet. Öyle mi?»

Maymunlar beklediler.

Singh, «Beni işittiniz mi?» dedi.

Maymunlar, «Evet, seni işittik,» dediler.

F

Singh, «Sonra,» dedi, «sonra babam ve büyükbabam yiyeceği pişirdiler — ve yediler. Fakat bana yi-

me no food.»

«Oh, yes,» said the monkeys. «Is that so?»

«I have eaten nothing today.»

They waited.

«I have eaten nothing today,» said Singh.

«Oh, yes,» said the monkeys.» Is that so?»

«I have eaten nothing today,» said Singh again.

«Yes — and now tell us what made you cry.»

G

«But I have told them!» said Singh. «Why do they not say: «Poor boy! What a bad father!» — Ugly beasts!»

«When the days are cold,» said Mr Monkey, «we monkeys get no food at all. There are many days when we get no food to eat.»

«O!» said Singh. «Is that so?»

«In these great forests there are many great beasts. These great beasts hit us and kill us and eat us.»

H

«On many days we get nothing to eat,» said the

yecek vermediler.»

Maymunlar, «Oh, evet,» dediler, «Öyle mi?»

«Bugün hiç bir şey yemedim.»

Onlar beklediler.

Singh, «Bugün hiç bir şey yemedim,» dedi.

Maymunlar, «Oh, evet,» dediler. «Öyle mi?»

Singh tekrar, «Bugün hiç bir şey yemedim,» dedi.

«Evet — şimdi bize seni ne ağlattı söyle.»

G

Singh, «Fakat onlara söyledim!» dedi. Niçin «Zavallı çocuk! Ne fena bir baba!» demiyorlar? — Çirkin hayvanlar!»

Bay Maymun, «Günler soğuk olduğu zaman,» dedi, «biz maymunlar hiç yiyecek bulamayız. Yemek için yiyecek bulamadığımız birçok günler vardır.»

Singh, «Oh!» dedi. «Öyle mi?»

«Bu büyük ormanlarda birçok büyük hayvanlar vardır. Bu büyük hayvanlar bize vurur, bizi öldürür ve bizi yerler.»

H

Maymun, «Birçok günler yiyecek bir şey bulama-

Monkey, «and great beasts eat us...»

«Oh, poor monkeys!» cried Singh. «Oh, what bad beasts! — You poor monkeys, you are more unhappy than I am.»

«When you are more unhappy than we are, we will say «Poor boy!» But you are not unhappy; and we are not unhappy. So do not make that noise any more. Go home, — and be a good boy.»

«Oh, yes» said Singh.

«Are monkeys "ugly beasts?"» said Mr. Monkey.

«You are not beautiful,» said Singh, «but you are very nice.»

yız,» dedi, «ve büyük hayvanlar bizi yerler...»

Singh, «Oh zavallı maymunlar!» diye haykırdı. «Oh ne kötü hayvanlar! — Siz zavallı maymunlar, siz benden daha mutsuzsunuz.»

«Sen bizden daha mutsuz olduğun zaman, "Zavallı çocuk" diyeceğiz. Fakat sen mutsuz değilsin; ve biz mutsuz değiliz. Bu sebepten artık bu gürültüyü yapma. Eve git, — ve iyi bir çocuk ol.»

Singh, «Oh, evet,» dedi.

Bay Maymun, «Maymunlar "Çirkin hayvanlar" mı?» dedi.

Singh, «Güzel değilsiniz,» dedi; «fakat çok iyisiniz.»

SORULAR

Okuduğunuz «**Land of Monkeys**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. What was the name of the little boy?
2. Was his mother dead or alive?
3. Where did they live?
4. Where was the River Ganges?
5. Were they poor or rich?»
6. How were the fields?
7. Does hard work make men unhappy?
8. Where did his father and grandfather work?
9. Who was a cook?
10. When did he give them food?
11. Did he want to cook when the sun was hot?
12. How did the river look?
13. Where did he want to go?
14. Did he fall asleep or not?
15. Was the food ready at noon?
16. Where did they look for him?
17. Was he a bad boy?
18. Who cooked the food?
19. Was there any food for the little boy?
20. Where did they send him?

21. Who hit him?
22. What was the colour of the mark on his face?
23. What did Singh do in the forest?
24. Who made that noise?
25. Why was he making that noise?
26. How many children have the monkeys?
27. Who sits with the lazy birds?
28. Why is Singh sad?
29. Did he hit him hard?
30. Why is he crying?
31. Who wants to hear his story?
32. What are the people in the houses doing?
33. Who took his hand?
34. What will the boy do?
35. Where did they come?
36. Were there big trees?
37. Who sat on the stone?
38. What did the monkey say?
39. What did the monkeys do?
40. Did they hear him?
41. Did they understand the boy?
42. Were they hungry, too?
43. What eats them?
44. Are they happier or not?
45. Are they ugly or beautiful?

OLLI AND THE BEAR

A

I will tell you the story of Olli and the Bear.

Olli lived in a country where there were great forests and much snow. For seven months in the year everything was covered with snow. It was very cold.

Olli lived in the forest. He caught beasts for food, and in the five months when there was no snow he grew some plants in his garden.

Olli was a very kind man. He loved all beasts. He did not like killing beasts, even for food.

B

Olli went to the forest to get food. He was afraid of the wolves. A wolf is a beast like a dog; it kills men and eats them. He went very far through the forest. Then the snow came. Olli could not go on; he could not go back because of the snow.

OLLİ VE AYI

A

Size Olli ve Ayının hikâyesini anlatacağım.

Olli büyük ormanlar ve çok kar bulunan bir memlekette yaşıyordu. Senede yedi ay herşey karla örtülüydü. Çok soğuktu.

Olli ormanda yaşıyordu. Yemek için hayvanlar yakalıyor, ve kar olmadığı beş ayda bahçesinde bazı bitkiler yetiştiriyordu.

Olli çok merhametli bir adamdı. Bütün hayvanları severdi. Yiyecek için bile hayvanları öldürmeyi sevmezdi.

B

Olli yiyecek bulmak için ormana gitti. Kurtlardan korkardı. Kurt, köpek gibi bir hayvandır; insanları öldürür ve onları yer. Ormanın içinden çok uzağa gitti. Sonra kar yağdı. Olli devam edemedi. Kar yüzünden geriye gidemedi.

There was a hill in front. Olli knew that there were caves in that hill. (A cave is a hole in the side of a hill.) Olli went to the hill. He said, «I will find one of the caves. I will make a fire there, and I will sleep tonight in a cave.»

C

Olli went into the cave. He found some wood in the cave. He made a fire. Soon the fire was burning nicely. The fire gave a good light; Olli could see the inside of the cave.

In the cave he saw a bear. It was a young bear, but it was big. Its great mouth was open. It made an angry noise.

Olli thought that the bear would run at him and kill him. He could not shoot the bear, because he had no gun.

But the bear did not come. It lay there, looking at him.

D

Olli looked at the bear. Then he saw that the bear was sick. One foot was big and red. Something had pricked the foot. When walking in the forest some-

Önde bir tepe vardı. Olli o tepede mağaralar olduğunu biliyordu. (Mağara tepenin kenarında bir deliktir.) Olli tepeye gitti. «Mağaralardan birini bulacağım. Orada bir ateş yakacağım ve bu gece bir mağarada uyuyacağım.» dedi.

C

Olli mağaraya girdi. Mağarada biraz odun buldu. Ateş yaktı. Az sonra ateş hoş bir şekilde yanıyordu. Ateş iyi bir ışık veriyordu; Olli mağaranın içini görebiliyordu.

Mağaranın içinde bir ayı gördü. Genç bir ayı idi fakat büyüktü. Onun büyük ağzı açıktı. Kızgın bir ses çıkarıyordu.

Olli ayının ona koşacağını ve onu öldüreceğini zannetti. Ayıyı vuramazdı, çünkü tüfeği yoktu.

Fakat ayı gelmedi. Orada ona bakarak yattı.

D

Olli ayıya baktı. O zaman ayının hasta olduğunu gördü. Bir ayak büyük ve kırmızı idi. Ayağa bir şey batmıştı. Ormanda yürürken ayının ayağına bir şey

thing had pricked the foot of the bear, and the foot was bad. The foot was so bad that the bear could not walk.

Olli went nearer to the bear. The bear looked at him. It did not make the angry noise any more.

Olli got some hot water and washed the bear's foot. He gave the bear some food. Then the bear went to sleep.

E

After many hours the bear woke up. It made a little noise. The noise woke Olli. He washed its foot again and gave it more food.

The snow was still falling.

Olli and the bear stayed in the cave for five days. They became friends.

F

The snow was not falling now. The bear could walk now.

Olli went to the opening of the cave. He went to the mouth of the cave. The bear came to the mouth of the cave.

batmıştı ve ayak fena idi. Ayak o kadar fena idi ki ayı yürüyemiyordu.

Olli ayının daha yakınına gitti. Ayı ona baktı. Artık kızgın sesi çıkarmıyordu.

Olli biraz sıcak su hazırladı ve ayını ayağını yıkadı. Ayıya biraz yiyecek verdi. Sonra ayı uyudu.

E

Birçok saatler sonra ayı uyandı. Biraz ses çıkardı. Ses Olli'yi uyandırdı. Onun ayağını tekrar yıkadı ve daha yiyecek verdi.

Kar hâlâ yağıyordu.

Olli ve ayı mağarada beş gün kaldılar. Arkadaş oldular.

F

Şimdi kar yağmıyordu. Ayı artık yürüyebiliyordu. Olli mağaranın deliğine gitti. Mağaranın ağzına gitti. Ayı mağaranın ağzına geldi.

«Good bear!» said Olli, and he laid his hand on its head. «I will remember you. You will not remember me, but I will remember you.»

Then Olli went away.

G

The snow went away. The sun was hot. Olli worked in his garden.

Then the snow came back. The forest was white. Olli went out to kill some beasts for food. He went far.

Night was near.

Then he heard a noise. It was the wolves.

They came nearer.

Olli ran.

The wolves came on. They were nearer.

Olli shot at the wolves. He shot two wolves. The other wolves ate them. Then they came on.

Olli had no shot now. He could not run. The wolves were near—very near. A great wolf jumped at him. He shut his eyes.

Olli, «İyi ayı!» dedi ve elini onun başına koydu, «Seni hatırlayacağım. Sen beni hatırlamıyacaksın, fakat beni seni hatırlayacağım.»

Ondan sonra Olli uzaklaştı.

G

Kar ortadan kalktı. Güneş sıcaktı. Olli bahçesinde çalıştı.

Sonra karlar yine geldi. Orman beyaz oldu.

Olli yemek için birkaç hayvan öldürmeye çıktı. Uzağa gitti.

Gece yakındı.

O zaman bir gürültü duydu. Kurtlardı.

Daha yakına geldiler.

Olli koştu.

Kurtlar gelmeye devam ettiler. Daha yakındaydılar. Olli kurtlara ateş etti. İki kurt vurdu. Diğer kurtlar onları yediler. Sonra gelmeye devam ettiler.

Olli'nin şimdi hiç fişeği yoktu. Koşamadı. Kurtlar yakındaydı - pek yakında. Büyük bir kurt ona atladı. Gözlerini kapadı.

He said, «I shall die now. The wolves will eat me.» Then he fell down.

H

Olli opened his eyes.

It was morning.

He looked at the snow. It was red. There were red mark on the snow.

Then he heard a noise.

He saw a bear. It was near him, on the snow.

Olli stood up. He went to the bear. It was dying. It opened its eyes and looked at Olli.

Olli looked at the bear.

It was the same bear. It was that same bear whose foot Olli has washed.

The bear had remembered; it had saved him from the wolves.

I

The bear did not die. Olli took it to his hut. For

«Şimdi öleceğim. Kurtlar beni yiyecekler,» dedi. Sonra yere düştü.

H

Olli gözlerini açtı.

Sabahtı.

Kara baktı. Kırmızı idi. Karın üzerinde kırmızı izler vardı.

O zaman bir gürültü duydu.

Bir ayı gördü. Karların üzerinde, ona yakındı.

Olli ayağa kalktı. Ayıya gitti. Ölüyordu.

Gözlerini açtı ve Olli'ye baktı.

Olli ayıya baktı.

Aynı ayı idi. Olli'nin ayağını yıkadığı aynı ayı idi. Ayı hatırlamıştı; onu kurtlardan kurtarmıştı.

I

Ayı ölmedi. Olli onu kulübesine götürdü. Saatlerce

many hours he stayed by the bear's side. For many days he worked to save the bear.

The bear lived.

Olli and the bear were friends. Wherever Olli went, the bear walked by Olli's side.

Men looked at them as they walked along the streets of the city.

«Look,» they said, «there is Olli and his bear; there is the bear and his Olli.»

ayının yanında kaldı. Günlerce ayıyı kurtarmak için çalıştı.

Ayı yaşadı.

Olli ve ayı arkadaştılar. Olli nereye giderse, ayı Olli'nin yanında yürürdü.

Şehrin sokaklarında onlar yürüdükçe insanlar onlara bakarlardı.

«Bak,» derlerdi, «İşte Olli ve onun ayısı; işte ayı ve onun Olli'si.»

SORULAR

Okuduğunuz «**Olli and the Bear**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. Where did Olli live?
2. How long did they have snow?
3. Was it cold or warm there?
4. Who loved all beasts?
5. What was he afraid of?
6. What is a wolf?
7. What was there in front of him?
8. Did he find any wood in the cave?
9. What did he see in the cave?
10. Why could he not shoot it?
11. What was wrong with the bear?
12. How was his foot?
13. What kind of noise did the bear make?
14. How did Olli help the bear?
15. What did he give the bear?
16. Whom will Olli remember?
17. What happened to Olli when he was in the forest?
18. Where did he look in the morning?
19. What colour was it?

20. What did he see on the snow?
21. What colour were the marks?
22. What did he hear then?
23. Where did Olli go?
24. Did it open its eyes?
25. Was it the same bear?
26. Who had remembered?
27. Who had saved Olli from the wolves?
28. Did the bear die?
29. Where did Olli take the bear?
30. How long did he stay by the bear's side?
31. What happened to them?
32. Where did they walk?
33. What did men say?

DICK AND HIS CAT

PART 1

A

Once there was a boy. His name was Dick. He was very poor; his father and mother had died and he had no friends to help him.

B

One day he heard some men speaking; one man said, «I shall go to London, for London is a very big city, and its streets are covered with gold. Everyone in London is very rich.»

C

Then Dick said, «I shall go to London and become rich.»

DICK VE KEDİSİ

KISIM 1

A

Vaktiyle bir erkek çocuk vardı. Adı Dick idi. Çok fakirdi; babası ve annesi ölmüşlerdi, ona yardım edecek arkadaşları yoktu.

B

Bir gün birkaç adamın konuştuğunu duydu; bir adam, «Londra'ya gideceğim çünkü Londra çok büyük bir şehir, caddeleri altınla kaplı. Londra'da herkes çok zengindir,» diyordu.

C

O zaman Dick, «Londra'ya gideceğim ve zengin olacağım,» dedi.

Some days after that, Dick saw a cart at the side of the road. He said to the man who was on the cart, «Where are you going?» The man said, «I am going to London.» «Will you take me to London with you?» asked Dick. The man said, «Yes.» So Dick got on the cart, and went to London.

D

When Dick came to London he saw that the streets were not made of gold; they were made of stones like other streets. But there were many houses. All along the sides of the streets there were houses, hundreds and hundreds of houses, houses on this side, houses on that side, hundreds of houses everywhere. Dick got down; and the man and the cart went away.

Dick stood in the street: he had no house to go to, no food to eat, and no friends.

E

Then snow began to fall. The snow fell more quickly. Soon there was snow over everything. The streets and the houses were covered with snow. Soon they were all white; they looked beautiful. But it was very cold. Poor Dick was covered with snow.

Bundan birkaç gün sonra Dick yolun kenarında bir araba gördü. Arabanın üstündeki adama, «Nereye gidiyorsun?» dedi. Adam, «Londra'ya gidiyorum,» dedi. Dick, «Beni beraberinde Londra'ya götürür müsün?» diye sordu. Adam, «Evet,» dedi. Böylece Dick arabaya bindi ve Londra'ya gitti.

D

Dick Londra'ya geldiği zaman caddelerin altından yapılmış olmadığını gördü; diğer caddeler gibi taştan yapılmışlardı. Fakat pek çok evler vardı. Bütün caddelerin yanları boyunca evler vardı, yüzlerce evler, bu tarafta evler, şu tarafta evler, her yerde yüzlerce evler. Dick indi; adam ve araba uzaklaştı.

Dick caddede durdu: gidecek evi, yemek için yiyeceği ve arkadaşları yoktu.

E

Sonra kar yağmaya başladı. Kar daha süratle yağdı. Çok geçmeden her şeyin üzerinde kar vardı. Caddeler ve evler karla kaplıydı. Çok geçmeden hepsi beyazdı; güzel görünüyordu. Fakat hava çok soğuktu. Zavallı Dick karla örtülmüştü.

F

Night was coming. There was a light in the window of a house. Dick went to it and stood near the door; then he sat down on the stone. Just then the door opened and a servant looked out; she saw Dick sitting there. «Go away, you good-for-nothing boy!» she cried. «What are you doing there?» Dick was so cold that he could not stand up. The servant became angry: «Go away!» she cried again. Then, she got a pot of cold water and threw it over Dick.

G

That was the house of a very rich man. His name was Mr. Warren. Mr. Warren had one child. Her name was Alice. Alice was standing near the door and saw the servant-woman throw the water over Dick. Alice was very angry. She said, «The poor boy will die. You bad woman!» Then she took Dick's hand. «Come in, poor boy,» she said; and she brought him into the house. She gave him food and a bed to sleep, and Dick stayed in the house that night.

H

In the morning Mr. Warren saw Dick, and said,

F

Gece oluyordu. Bir evin penceresinde bir ışık vardı. Dick ona gitti ve kapıya yakın durdu; sonra taşın üstüne oturdu. Tam o sırada kapı açıldı ve bir hizmetçi dışarı baktı; orada duran Dick'i gördü. «Defol, haylaz çocuk!» diye bağırdı. «Orada ne yapıyorsun?» Dick o kadar üşümüştü ki ayağa kalkamadı. Hizmetçi kızdı: tekrar, «Defol!» diye bağırdı. Sonra bir çömlek soğuk su aldı ve onu Dick'in üzerine attı.

G

Bu, çok zengin bir adamın eviydi. Onun adı Bay Warren'di. Bay Warren'in bir kız çocuğu vardı. Onun adı Alice idi. Alice kapıya yakın duruyordu ve kadın uşağın Dick'in üzerine suyu attığını gördü. Alice çok kızdı. «Zavallı çocuk ölecek, fena kadın,» dedi. Sonra Dick'in elini aldı. «İçeri gel, zavallı çocuk,» dedi; onu evin içine getirdi. Ona yiyecek ve uyumak için bir yatak verdi ve Dick o gece evde kaldı.

H

Sabahleyin Bay Warren Dick'i gördü ve, «Evimde

«You will stay in my house and help the cook. You will begin today.» So Dick stayed and helped the cook.

The cook was a bad woman. She was not kind to Dick. She always gave him bad food to eat; she was always calling him bad names, and when she was angry she hit him on the face. Dick had a little room at the top of the house. It was a very little room; and it was a very bad room, for it was always full of mice. There were hundreds of mice. The mice ate Dick's food.

I

So Dick was not happy in Mr Warren's house. But he did not say anything to Mr Warren or to Alice, for he loved Alice, and he did not want her to know that he was not happy.

One day Dick saw a small boy in the street. The boy had a cat in his arms. Dick asked, «Where are you taking the cat?» The boy said, «I am going to throw the cat in the river and kill her.» Dick loved cats, so he said. «Do not kill her; give her to me.»

J

That night Dick took the cat to his room when he

kalacaksın ve aşçıya yardım edeceksin. Bugün başlayacaksın,» dedi. Böylece Dick kaldı ve aşçıya yardım etti.

Aşçı fena bir kadındı. Dick'e nazik değildi. Ona yemek için daima fena yiyecek veriyordu; ona daima küfür ediyordu ve kızdığı zaman onun yüzüne vuruyordu. Dick'in evin tepesinde küçük bir odası vardı. Çok küçük bir odaydı; çok fena bir odaydı, çünkü daima fare doluydu. Yüzlerce fare vardı. Fareler Dick'in yemeğini yerlerdi.

I

Bu sebepten Dick, Bay Warren'in evinde mutlu değildi. Fakat o Bay Warren'e yahut Alice'e bir şey söylemedi, çünkü Alice'i seviyordu ve onun, mutlu olmadığını bilmesini istemiyordu.

Bir gün Dick sokakta küçük bir çocuk gördü. Çocuğun kollarında bir kedi vardı. Dick, «Kediyi nereye götürüyorsun?» diye sordu. Çocuk, «Kediyi nehre atacağım ve onu öldüreceğim,» dedi. Dick kedileri severdi. Bu sebepten, «Onu öldürme; onu bana ver,» dedi.

J

O gece Dick yattığı zaman kediyi odasına götürdü.

went to bed. He had a small bit of bread to eat. He put it on the table; then a mouse came and began to eat the bread. The cat jumped, caught the mouse and killed it. She killed many mice, and all the other mice ran away.

After that there were no more mice in Dick's room. Alice saw that Dick was unhappy, and she knew that the cook was unkind to him. So she told her father, Mr. Warren, that the cook was unkind to Dick. Mr.Warren, said, «The cook is not a nice woman; she is fat and ugly, and she looks unkind. Dick is a nice boy. He does his work nicely, and his face and hands are always nice and clean. Dick shall work for me.»

DICK AND HIS CAT

PART 2

A

Mr Warren worked in a big ugly house by the side of the river. He had many ships. He sent the ships

Yemek için küçük bir ekmek parçası vardı. Onu masanın üzerine koydu; o zaman bir fare geldi ve ekmeği yemeğe başladı. Kedi atladı, fareyi tuttu ve onu öldürdü. Birçok fareler öldürdü ve bütün diğer fareler kaçtılar.

Bundan sonra Dick'in odasında artık fareler yoktu. Alice Dick'in mutsuz olduğunu gördü ve aşçının ona kaba olduğunu anladı. Bu sebepten babası Bay Warren, «Aşçı iyi bir kadın değil; şişman ve çirkin, ve insafsız görünüyor. Dick iyi bir çocuktur. İşini iyi yapıyor, yüzü ve elleri daima hoş ve temiz. Dick benim için çalışacak.» dedi.

DICK VE KEDİSİ

KISIM 2

A

Bay Warren nehrin kenarında büyük çirkin bir evde çalışıyordu. Birçok gemileri vardı. Gemileri uzağa

far away to other countries. The ships took things from England to other countries, and brought things from other countries to England. There were many men working for Mr Warren: there were men writing for him in the big house: there were men taking things out of the ships, and men putting things on the other ships. There were men who worked on the ships, cleaning them and making them ready to go to sea again.

B

Dick still lived in the little room, and his cat was still with him, but in the day he worked in the big house by the side of the river.

One day Mr. Warren was sending a ship away to another country. He asked all his servants, «Have you anything which you want to send on my ship? They will sell it in some far country, and I will give you the money.» Then all the servants brought things to put on the ship. Then Mr. Warren asked Dick; but poor Dick had nothing to send.

Alice said, «I will give Dick something to send on our ship.» But Mr. Warren said, «No, he must send something of his own.»

Dick said, «I have nothing but my cat.»

başka memleketlere gönderirdi. Gemiler İngiltereden diğer memleketlere eşyalar götürürler ve diğer memleketlerden İngiltereye eşyalar getirirlerdi. Bay Warren için çalışan birçok adamlar vardı, büyük evde onun için yazan adamlar vardı: gemilerden eşyaları alan adamlar, eşyaları diğer gemilere koyan adamlar vardı. Gemilerde çalışan, onları temizleyen ve tekrar denize gitmeye hazırlayan adamlar vardı.

B

Dick hâlâ küçük odada yaşıyordu ve kedisi hâlâ onunlaydı, fakat gündüzün nehrin kenarındaki büyük evde çalışıyordu.

Bir gün Bay Warren başka bir memlekete bir gemi gönderiyordu. Bütün uşaklarına sordu, «Gemimde göndermek istediğiniz bir şeyiniz var mı? Onu uzak bir memlekette satacaklar ve ben size parayı vereceğim.» O zaman bütün uşaklar gemiye koymak için eşyalar getirdiler. Sonra Bay Warren Dick'e sordu; fakat zavallı Dick'in gönderecek bir şeyi yoktu.

Alice, «Gemimizde göndermek için Dick'e bir şey vereceğim,» dedi. Fakat Bay Warren, «Hayır, kendinden bir şey göndermeli,» dedi.

Dick, «kedimden başka bir şeyim yok,» dedi.

«Why do you not send your cat?» asked Alice.

«I love my cat,» said Dick; «but I must send her, for I have no other thing to send.»

So Dick brought his cat, and put her on the ship.

C

Dick went back to his room. He was very sad, for he was alone now. He slept alone in his little room. The cat had gone; the mice were beginning to come back to the room; and Dick could not sleep because of the mice. The cook was still unkind to him, and she did not give him nice food.

One night Dick said, «I cannot stay here. I will go away to some other country.» He put on his clothes and went down. He opened the door of the house, and went out alone into the street. He walked along the street. He walked all night. The street led out into the country. It became a small road. There were no houses in the country, there were only trees and fields. When morning was near, he sat down on a stone at the side of the road. He could not go on.

D

As he sat there the sun came up into the sky. As

Alice, «Niçin kedini göndermiyorsun?» diye sordu.

Dick, «Kedimi seviyorum,» dedi; «fakat onu göndermeliyim, çünkü gönderecek başka şeyim yok.»

Böylece Dick kedisini getirdi ve onu gemiye koydu.

C

Dick tekrar odasına gitti. Çok üzgündü, çünkü şimdi yalnızdı. Küçük odasında yalnız uyudu. Kedi gitmişti. Fareler tekrar odaya gelmeğe başlıyorlardı; ve Dick fareler yüzünden uyuyamadı. Aşçı hâlâ ona sertti ve ona iyi yiyecek vermiyordu.

Bir gece Dick, «Burada kalamam. Başka bir memlekete gideceğim,» dedi. Elbiselerini giydi ve aşağıya indi. Evin kapısını açtı ve yalnızca dışarıya sokağın içine gitti. Sokak boyunca yürüdü. Bütün gece yürüdü. Sokak dışarıya kıra götürüyordu. Küçük bir yol oldu. Kırda evler yoktu, sadece ağaçlar ve tarlalar vardı. Sabah yakın olduğu zaman yolun kenarında bir taşın üzerine oturdu. Devam edemedi.

D

O orada otururken güneş yukarıya göğe geldi. Gü-

the sun came up, the bells of London began to ring. As they rang, Dick thought that they said, «Come again! Come again!»

«They are ringing to me,» he thought, 'they are calling me back to London. They are saying «Come back. You will not always be poor and unhappy and alone. Wait, and your day will come.'»

Dick stood up: «I will go back,» he said, «— and wait.»

He went back again to the city.

E

The ship went and came to an unknown country.

The King of that country asked the men from the ship to come to his house. «Come,» he said, «and show me all the things which you have brought.» So they went to the King's house taking beautiful cloths, jewels, rings, hats, shoes, axes, bags, boxes, lamp, and many other things. The King looked at all the things and said, «I do not want any of those things. Bring me what I want and I will fill your ship with gold.»

neş yukarıya gelirken Londranın çanları çalmaya başladı. Onlar çalarken, Dick onların, «Yine gel! Yine gel!» dediklerini zannetti.

«Bana çalıyorlar,» diye düşündü, «beni tekrar Londraya çağırıyorlar. 'Geri gel. Her zaman fakir, mutsuz ve yalnız olmayacaksın. Bekle, günün gelecek,' diyorlar.»

Dick ayağa kalktı: «Geriye gideceğim,» dedi. «ve bekleyeceğim.»

Tekrar şehre döndü.

E

Gemi gitti ve bilinmeyen bir memlekete geldi.

Bu memleketin kralı gemideki adamlardan evine gelmelerini istedi. «Gelin», dedi, «ve getirdiğimiz bütün şeyleri bana gösteriniz.» Böylece güzel kumaşlar, mücevherler, yüzükler, şapkalar, ayakkabılar, baltalar, çantalar, kutular, lâmbalar ve diğer birçok şeyleri alarak kralın evine gittiler. Kral bütün şeylere baktı ve «Bu şeylerin hiç birini istemem. Bana istediğimi getirin geminizi altınla doldurayım,» dedi.

F

Then the King told his servants to bring food. They brought food and set it on the table before the men. As soon as they set the food on the table, hundreds of mice came out of holes in the wall. The men had never seen so many mice before. The mice jumped on the table and ate all the food before their eyes.

The King said, «This is what I want: I want something to kill these mice. They eat the food before our eyes. They run over the food before we can eat it. They make holes in our clothes. They run over our faces as soon as we get into bed. They bite the children. We cannot kill them: they are so small and they run away before we can catch them. Give me something that will kill the mice and I will fill your ship with gold.»

G

«Have you no cats in this country?» asked one of the men from the ship.

«What is a cat?» said the King.

Then the man ran quickly and brought Dick's

F

Sonra kral uşaklarına yiyecek getirmelerini söyledi. Yiyecek getirdiler ve onu masanın üzerinde adamların önüne yerleştirdiler. Onlar yiyeceği masanın üzerine yerleştirir yerleştirmez yüzlerce fare duvardaki deliklerden dışarıya geldiler. Adamlar daha önce bu kadar çok fare görmemişlerdi. Fareler masanın üzerine atladı ve onlar onu alamadan önce bütün yiyeceği yediler. Fareler yiyeceği onların gözleri önünde yediler.

Kral, «İstediğim budur: bu fareleri öldürmeye yarayan bir şey istiyorum. Yiyeceği gözlerimizin önünde yiyorlar. Biz onu yiyemeden önce yiyeceğin üzerinden koşuyorlar. Elbiselerimizde delikler yapıyorlar. Yatağa girer girmez yüzlerimizin üzerinde koşuyorlar. Çocukları ısırıyorlar. Onları öldüremeyiz: onlar çok küçüktürler ve biz onları yakalayamadan evvel kaçıyorlar. Fareleri öldürecek bir şey verin bana, geminizi altınla dolduracağım,» dedi.

G

Gemideki adamlardan biri, «Bu memlekette kedileriniz yok mu?» diye sordu.

Kral, «Kedi nedir?» dedi.

O zaman adam süratle koştu ve Dick'in kedisini ge-

cat from the ship. As soon as the man came into the king's hall the cat jumped from his arms; she killed a mouse with one foot, and caught another in her mouth. She killed so many mice that the other mice quickly ran away.

The King jumped up and cried, «Good! Good! I never saw a cat before. Give me the cat and I will fill your ship with gold. I never saw so beautiful a thing before.»

So the King took Dick's cat, and he gave the men much gold for the cat; he filled their ship with gold.

H

The ship came back to London. Mr Warren went to the ship, and saw all the gold which they had got. He said, «What did you sell for so much gold?» The men said, «The cat.»

Then Mr. Warren sent for Dick. He said «You have become very rich. You have more money than I have. Do you want to go away from us now?»

Dick loved Alice. He said, «No, I want to stay and work with you.»

Mr. Warren said, «You will not stay as my servant, but as my friend.»

miden getirdi. Adam kralın salonuna gelir gelmez kedi onun kollarından atladı; bir ayakla bir fare öldürdü ve ağzında başka birini yakaladı. O kadar çok fare öldürdü ki diğer fareler süratle kaçtılar.

Kral sıçradı ve bağırdı, «İyi! İyi! Daha önce bir kedi hiç görmedim. Kediyi bana verin, gemini altınla dolduracağım. Daha önce böyle güzel bir şey hiç görmedim,» dedi.

Böylece kral Dick'in kedisini aldı ve adamlara kedi için çok altın verdi; onların gemisini altınla doldurdu.

H

Gemi Londraya döndü. Bay Warren gemiye gitti ve elde ettikleri bütün altını gördü. «Bu kadar çok altın için ne sattınız?» dedi. Adamlar, «Kedi» dediler.

O zaman Bay Warren Dick'i çağırttı. «Çok zengin oldun. Benim sahip olduğumdan daha fazla paraya sahipsin. Şimdi bizden gitmek istiyor musun?» diye sordu.

Dick Alice'i seviyordu. «Hayır, kalmak ve sizinle çalışmak istiyorum,» dedi.

Bay Warren, «Benim uşağım olarak değil, arkadaşım olarak kalacaksın,» dedi.

So Dick stayed with Mr. Warren. After some years he married Alice, for he liked her very much. He became very rich, and was a very good man. He was the richest man in London. And Alice was the happiest woman.

Böylece Dick Bay Warren ile kaldı. Birkaç sene sonra Alice ile evlendi, çünkü onu çok seviyordu. Çok zengin oldu ve çok iyi bir adamdı. Londrada en zengin adamdı. Ve Alice en mutlu kadındı.

SORULAR

Okuduğunuz «**Dick and his cat**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. What was the boy's name?
2. What had happened to his father and mother?
3. Had he any friends to help him?
4. Is London a big city or a small city?
5. Where will the man go?
6. How did Dick go to London?
7. Were the streets of London made of gold or not?
8. What were they made of?
9. Were there many or few houses in London?
10. What began to fall?
11. What colour was snow?
12. Who was covered with snow?
13. How did the streets and houses look?
14. Who saw Dick sitting there?
15. What did the servant do?
16. Who was angry with the servant?
17. What did Alice give Dick?
18. Where did he stay that night?
19. When did Mr. Warren see Dick?

20. What will Dick do?
21. How was the cook?
22. What did she give Dick?
23. What was she always doing?
24. What was Dick's room full of?
25. Whom did Dick love?
26. Why did he take the cat?
27. What did the cat do in his room?
28. Whose face and hands are clean?
29. Whom will he work for?
30. Where did Mr. Warren work?
31. What had Mr. Warren?
32. What were his men doing?
33. What did Dick send on his ship?
34. Why couldn't Dick sleep?
35. What did he do then?
36. Where did he sit?
37. What happened as he sat there?
38. What began to ring?
39. What were they saying?
40. What did Dick do?
41. Where did the ship go?
42. What were there in front of the King?
43. What did the King do when he got the cat?
44. What did they sell for so much gold?
45. When did he marry Alice?
46. Who was the richest and the happiest woman?

THE MAGIC HAND

PART 1

A

This is a story from Greece.

Once there was a King. His name was Midas.

Midas loved gold. He did not want to buy things with his gold. He wanted to have the gold; he wanted to look at the gold every day.

B

There was a house made of stone. He put his gold in this house. There were many boxes in the house. He put the gold in the boxes. Midas went to the stone house every day. He opened every box and looked at the gold. He put his hands in the gold: He took the gold up in his hands.

SİHİRLİ EL

KISIM 1

A

Bu Yunanistandan bir hikâyedir.

Bir vakitler bir Kral vardı. Onun adı Midas'tı.

Midas altını severdi. Altını ile eşyalar satın almayı istemezdi. O altına sahip olmayı istiyordu; altına her gün bakmak istiyordu.

B

Taştan yapılmış bir ev vardı. O altınını bu eve koydu. Evde birçok kutular vardı. Altını kutulara koydu. Midas her gün taş eve gitti. Her kutuyu açtı ve altına baktı. Ellerini altının içine koydu: Altını elleri içinde yukarı aldı.

«Gold! Gold!» he said. «Oh, I love gold. I love gold. I do not want to buy things with my gold. I want to have my gold. I love gold!»

C

Midas had a beautiful garden. There were many beautiful flowers and trees in it. There were beautiful birds in the trees. Midas loved flowers and birds and trees. But he loved gold more than flowers or birds or trees. He said, «I can buy flowers and gardens with my gold. I love gold!»

D

Midas had one child — a beautiful little girl. The little girl loved the garden and the birds and the flowers; and Midas loved his child. Men said, «Midas loves his beautiful little girl. He loves his beautiful garden and his beautiful flowers. But he loves gold more than his child; he loves gold more than beauty.»

E

There was a god called Dionysius. Dionysius was the God of Flowers and of Gardens.

«Altın! Altın!» dedi. «Oh, altını severim. Altını severim. Altınım ile eşyalar satın almak istemem. Altınıma sahip olmak isterim. Altını severim!»

C

Midas'ın güzel bir bahçesi vardı. Onun içinde birçok güzel çiçekler ve ağaçlar vardı. Ağaçlarda güzel kuşlar vardı. Midas çiçekleri, kuşları ve ağaçları severdi. Fakat altını çiçeklerden yahut kuşlardan yahut ağaçlardan daha fazla seviyordu. «Altınımla çiçekler ve bahçeler satın alabilirim. Altını severim!» diyordu.

D

Midas'ın bir çocuğu vardı — güzel küçük bir kız. Küçük kız bahçeyi, kuşları ve çiçekleri seviyordu; ve Midas çocuğunu seviyordu. İnsanlar, «Midas güzel küçük kızını sever. Güzel bahçesini ve güzel çiçeklerini sever. Fakat altını çocuğundan daha fazla sever, altını güzellikten daha fazla sever,» derlerdi.

E

Dionysius isimli bir tanrı vardı. Dionysius Çiçeklerin ve Bahçelerin Tanrısı idi.

Dionysius lived on a great hill with the other gods, but he sometimes came down to see men's flowers and gardens.

When Dionysius came into a garden all the flowers opened. He went to all the gardens, opening the flowers and making everything beautiful.

F

One day, Dionysius came to the garden of King Midas.

The little girl was in the garden. She saw Dionysius. «Who are you?» she cried. «What are you doing in my father's garden?»

«I am Dionysius,» said the God. «I came to open the flowers and make your garden beautiful.»

Then the little girl was very glad.

G

The little girl took the hand of Dionysius. She said, «Come with me. I will help you to open the flowers. Show me how to open the flowers in my garden.»

Then Dionysius went with the little girl and showed her how to open the flowers.

Dionysius büyük bir tepenin üzerinde, diğer tanrılarla yaşıyordu, fakat bazan insanların çiçeklerini ve bahçelerini görmek için aşağıya geliyordu.

Dionysius bir bahçeye geldiği zaman bütün çiçekler açtı. O çiçekleri açarak ve her şeyi güzel yaparak bütün bahçelere gitti.

F

Bir gün Dionysius kral Midas'ın bahçesine geldi.

Küçük kız bahçede idi. O Dionysius'u gördü. «Siz kimsiniz?» diye bağırdı. «Benim babamın bahçesinde ne yapıyorsunuz?»

Tanrı, «Ben Dionysius'um,» dedi. «Çiçekleri açmak ve sizin bahçenizi güzel yapmak için geldim.»

O zaman küçük kız çok memnun oldu.

G

Küçük kız Dionysius'un elini aldı. «Benimle gelin. Çiçekleri açmanıza yardım edeceğim. Bana bahçemdeki çiçekler nasıl açılır gösterin,» dedi.

O zaman Dionysius küçük kızla gitti. Ona çiçekler nasıl açılır gösterdi.

At noon the little girl went into the house.

The day was hot.

Dionysius sat down at the foot of a tree. He fell asleep. Dionysius was sleeping at the foot of a tree in the King's garden.

He slept; the King's men came to the garden.

H

King Midas had many men working in his garden. He had many workmen. The workmen were gardeners. A gardener is a man who works in a garden. The gardeners had much work to do.

One of the workman saw Dionysius sleeping at the foot of a tree. He said, «Who is this man? He has come to take the flowers! But the day was hot, and he fell asleep, and we have caught him.»

Then he went and called another man. Then all the other men came to the place. They caught Dionysius. They took him to the King.

They said to the King. «This is the man we found sleeping in the garden. He came to take your flowers.»

Öğleyin küçük kız eve girdi.

Gün sıcaktı.

Dionysius bir ağacın dibine oturdu. Uykuya daldı. Dionysius kralın bahçesinde bir ağacın dibinde uyuyordu.

O uyudu; kralın adamları bahçeye geldiler.

II

Kral Midas bahçesinde çalışan birçok adamlara sahipti. Onun birçok işçileri vardı. İşçiler bahçıvanlardı. Bahçıvan bahçede çalışan bir adamdır. Bahçıvanların yapacak çok işleri vardı.

İşçilerden biri bir ağacın dibinde uyuyan Dionysius'u gördü. «Bu adam kim? O çiçekleri almağa gelmiş! Fakat gün (hava) sıcaktı ve uykuya daldı ve biz onu yakaladık,» dedi.

Sonra gitti ve başka bir adam çağırdı. O zaman bütün diğer adamlar bu yere geldiler. Dionysius'u yakaladılar. Onu krala götürdüler.

Krala, «Bahçede uyur bulduğumuz adam budur. O sizin çiçeklerinizi almağa geldi,» dediler.

Then King Midas asked, «Why did you come to take my flowers? I give flowers to all who ask for them. I have given flowers to many poor men.»

Dionysius did not answer.

«Do you love flowers?» asked the King.

«Yes,» answered Dionysius, «I love flowers; but I have not taken any of your flowers.»

«Have you any children?» asked Midas. «Do you want to take any flowers to your children?»

«The flowers are my children,» answered Dionysius.

J

Then King Midas said, «This man may go, and he may take any flowers he wants.»

Dionysius said, «You are a good man. You love flowers, and you love your child. I am a God. I will give you anything that you ask. Ask me for anything and I will give it to you.»

«Can I ask for anything?» said Midas.

O zaman kral Midas sordu, «Niçin benim çiçeklerimi almağa geldin? Niçin benden birkaç çiçek istemedin? İsteyen herkese çiçekler veririm. Birçok fakir adamlara çiçekler verdim.»

Dionysius cevap vermedi.

Kral sordu, «Çiçekleri sever misin?»

Dionysius, «Evet,» diye cevap verdi. «Çiçekleri severim; fakat sizin hiç bir çiçeğinizi almadım.»

Midas, «Hiç çocuğun var mı?» diye sordu. «Çocuklarına çiçek götürmek ister misin?»

Dionysius cevap verdi, «Çiçekler benim çocuklarımdır.»

J

O zaman kral Midas, «Bu adam gidebilir ve istediği çiçekleri alabilir,» dedi.

Dionysius, «Siz iyi bir adamsınız. Çiçekleri seversiniz ve çocuğunuzu seversiniz. Ben bir Tanrıyım. Sana istediğin herhangi bir şeyi vereceğim. Benden bir şey iste, onu sana vereceğim,» dedi.

Midas, «Herhangi bir şey isteyebilir miyim?» dedi.

«Yes. Do you want more flowers — or more children?»

«Flowers are beautiful,» said Midas; «but gold is more beautiful. I want more gold. I want to turn things into gold. If I put my hand on anything, it will turn into gold. Give me that.»

Then Dionysius said, «You may have what you ask. If you put your hand on anything, it will turn into gold.»

THE MAGIC HAND

PART 2

A

Midas sat down at a table to write. He touched the table, and the table turned to gold. It became a golden table. He took his pen. As he touched the pen, it turned to gold. He wrote; and, as he touched the paper; it turned to gold. He went to the door and opened it; and the door turned to gold. He took

«Evet. Daha çiçekler mi istersin — yoksa daha çocuklar mı?»

Midas, «Çiçekler güzeldir,» dedi; «fakat altın daha güzeldir. Daha fazla altın isterim. Eşyaları altına çevirmek isterim. Elimi herhangi bir şeyin üzerine koyarsam o altına dönecek. Bunu bana ver.»

O zaman Dionysius, «İstediğine sahip olabilirsin. Elini bir şey üzerine koyarsan, o altına dönecek,» dedi.

SİHİRLİ EL

KISIM 2

A

Midas yazmak için masaya oturdu. Masaya dokundu ve masa altına döndü. Altın bir masa oldu. Kalemini aldı. Kalem dokununca altına döndü. Yazdı; ve kâğıda dokununca altına döndü. Kapıya gitti ve onu açtı; kapı altına döndü. Şapkasını aldı; ona do-

his hat; as he touched it, the hat turned to gold. He went into the garden to see the flowers. He saw a beautiful rose. As he touched it, the rose turned to gold. He put his hand on a tree and the tree turned to gold.

B

Midas wanted to eat.

He went into the hall. He called a servant.

«Bring me food,» he said.

The servant brought food. As he touched the food, it turned to gold. He could not eat the food.

C

«Bring me more food,» said Midas.

The servant brought more food. Midas touched it, and it turned to gold. He could not eat it.

Midas drank some water. The water turned to gold. He could not drink it.

«How will I eat? How will I drink?» said Midas. «If I cannot eat and drink, I will die!»

kununca şapka altına döndü. Çiçekleri görmek için bahçeye girdi. Güzel bir gül gördü. Ona dokununca gül altına döndü. Elini bir ağacın üzerine koydu ve ağaç altına döndü.

B

Midas yemek istedi.

Salona girdi. Bir hizmetçi çağırdı.

«Bana yiyecek getirin,» dedi.

Hizmetçi yiyecek getirdi. Yiyeceğe dokununca o altına döndü. Yiyeceği yiyemedi.

C

Midas, «Bana daha yiyecek getirin,» dedi.

Hizmetçi daha yiyecek getirdi. Midas ona dokundu ve o altına döndü. Onu yiyemedi.

Midas biraz su içti. Su altına döndü. Onu içemedi.

Midas, «Nasıl yiyeceğim? Nasıl içeceğim?» dedi. «Yiyemez ve içemezsem öleceğim!»

He stood up. He had eaten nothing. He had drunk nothing.

«I will go into the garden,» he said. «I will go and make more golden flowers.»

D

Then, the little girl came into the hall.

«Oh, father!» she cried, «our beautiful roses have died. Who has killed our roses?»

Midas said, «The roses turned to gold, my child; gold is more beautiful than flowers.»

The little girl cried.

«Do not cry, my child,» said Midas. «Come, we will turn some more flowers to gold. We will turn all the flowers to gold.»

«Oh, father! Give me back my flowers,» cried the little girl. «Go back to the garden. Turn the flowers back.»

E

«Do not cry, little girl,» said Midas. He took her in his arms. He put his hand on her head. «Do not

Ayağa kalktı. Hiç bir şey yememişti. Hiç bir şey içmemişti.

«Bahçeye gideceğim,» dedi. «Gidecek ve daha altın çiçekler yapacağım.»

D

O zaman küçük kız salona geldi.

«Oh, baba!» diye bağırdı, «güzel güllerimiz öldü. Bizim güllerimizi kim öldürdü?»

Midas, «Güller altına döndü, yavrum; altın çiçeklerden daha güzeldir,» dedi.

Küçük kız ağladı.

Midas, «Ağlama, yavrum,» dedi. «Gel, biraz daha çiçek altına döndüreceğiz. Bütün çiçekleri altına döndüreceğiz.»

Küçük kız, «Oh, baba! Bana tekrar çiçeklerimi ver,» diye bağırdı. «Tekrar bahçeye git. Çiçekleri tekrar değiştir.»

E

Midas, «Ağlama, küçük kız,» dedi. Onu kollarının arasına aldı. Elini onun başına koydu. «Ağlama, yav-

cry, my child. Do not cry any more. I will turn the gold back into flowers.»

She did not cry any more.

«Father loves you,» said Midas. «I love you as much as I love gold. Soon you will be a big girl. When you are a big girl, you will love gold as much as I do.»

She was not crying.

She said nothing. She could not say anything. As soon as Midas touched her, she had changed to gold.

F

Midas looked at his child. He saw what he had done. As soon as he saw what he did, he cried, «Help! Help! Oh, what have I done! I have killed my little daughter. Help!»

The servants came running to the hall. They saw what Midas had done. They saw the little girl. She was made of gold.

«We will go away from here. The King is a magician!» they cried. «He turns everything to gold. He has killed his child and turned her to gold. He will kill us and turn us to gold. We will not work for him any more.» Then they ran away.

rum. Artık ağlama. Altını tekrar çiçeğe döndüreceğim.»

O artık ağlamadı.

Midas, «Baba seni sever,» dedi. «Seni altını sevdiğim kadar severim. Yakında büyük bir kız olacaksın. Büyük kız olduğun zaman altını benim sevdiğim kadar seveceksin.»

O ağlamıyordu.

Bir şey söylemedi. Hiç bir şey söyleyemezdi. Midas ona dokunur dokunmaz, altına dönmüştü.

F

Midas çocuğuna baktı. Ne yaptığını gördü. Ne yaptığını görür görmez haykırdı. «İmdat! İmdat! Oh, ne yapmışım! Küçük kızımı öldürdüm. İmdat!»

Hizmetçiler koşarak salondan içeri girdiler. Midas'ın yaptığını gördüler. Küçük kızı gördüler. O altından yapılmıştı.

«Buradan uzaklaşacağız. Kral bir büyücü!» diye bağırdılar. «O her şeyi altına döndürüyor. Çocuğunu öldürdü ve onu altına döndürdü. Bizi öldürecek ve altına döndürecek. Artık onun için çalışmayacağız.» Sonra kaçtılar.

G

There was no one in the King's house. Midas sat there, with his dead child.

He went out and turned more things to gold. He made all the ducks and hens gold, and the donkey in the field was golden. Then he went and looked at the cows. He touched one cow, and it turned to gold. «I will make them all golden. I will have nice golden cows.» He turned all the cows to gold.

«I shall get no milk,» he said. «But the milk becomes gold as soon as I touch it. I do not want any milk.»

Soon he came back. He looked at his little girl.

He looked up at the sky.

The sun was going down, turning the sky to gold.

Gold! Gold! — all gold.

Then Midas went out into the garden and cried.

H

Dionysius came to Midas as he sat crying in the garden. He stood before him.

«Are you happy now?» said the God.

G

Kralın evinde kimse yoktu. Midas ölü çocuğu ile orada oturdu.

Dışarı gitti ve daha eşyaları altına döndürdü. Bütün ördekleri ve tavukları altın yaptı, tarladaki eşek altındandı. Sonra gitti ve ineklere baktı. Bir ineğe dokundu ve o altına döndü. «Onların hepsini altından yapacağım. Güzel altın ineklere sahip olacağım.» Bütün inekleri altına çevirdi.

«Süt elde etmeyeceğim,» dedi. «Fakat süt, ben ona dokunur dokunmaz altın olur. Hiç süt istemem.»

Biraz sonra geri geldi. Küçük kızına baktı.

Yukarıda, göğe baktı.

Güneş göğü altın haline sokarak aşağıya gidiyordu.

Altın! Altın! — hep altın.

Sonra Midas dışarı bahçeye gitti ve ağladı.

H

Dionysius, bahçede oturmuş ağlarken Midas'a geldi. Onun önünde durdu.

Tanrı, «Şimdi, mutlu musun?» dedi.

«No,» said the King. «I was happy before. I was happy before you came. But now I am very unhappy.»

«But you have much gold now. Why are you not happy? No one has as much gold as you have now. You said that nothing was as beautiful as gold.»

I

«I do not want it!» cried Midas. «I do not want gold. I want my little girl back. Give me back my little girl! Give me back my flowers. Take away all this gold and give me back the things which I love.»

«Go to the river,» said Dionysius. «Jump into the water and you will be as before. Put water on all the things which you have turned to gold, and they will be as before.»

Then Dionysius went away. He went up into the sky.

J

Midas ran down to the river. He jumped into the water. Then he came out of the water. He put his hand on a stone. The stone did not turn to gold.

Then he brought a pot. He filled the pot with water He ran with the pot full of water, and came to the

Kral, «Hayır,» dedi. «Önce mutluydum. Sen gelmeden önce mutluydum. Fakat şimdi çok mutsuzum.»

«Fakat şimdi çok altına sahipsin. Niye mutlu değilsin? Şimdi kimse senin sahip olduğun kadar altına sahip değil. Sen dedin ki hiç bir şey altın kadar güzel değildir.»

I

Midas, «Onu istemem!» diye bağırdı. «Altın istemem. Küçük kızımı geri isterim. Tekrar bana küçük kızımı ver! Çiçeklerimi bana geri ver. Bütün bu altını götür ve bana tekrar sevdiğim şeyleri ver.»

Dionysius, «Hehre git,» dedi. «Suya atla, evvelki gibi olacaksın. Altına çevirdiğin bütün şeylerin üstüne su koy ve onlar önceki gibi olacak.»

Sonra Dionysius uzaklaştı. Yukarıya, göğe gitti.

J

Midas aşağıya nehre koştu. Suyun içine atladı. Sonra sudan dışarı geldi. Elini bir taşın üstüne koydu. Taş altına dönmedi.

Sonra bir çömlek getirdi. Çömleği su ile doldurdu. Su dolu çömlekle koştu ve salona geldi. Suyu küçük

hall. He threw the water on his little girl. She changed. She opened her eyes.

«Oh!» she cried, «was I asleep?»

She ran into the garden.

«Father» she cried, «you did not turn the flowers back. They are all dead and golden. Every flower is dead. Come! Come and give me back my flowers. And, oh! look at the golden cows!»

«Come with me,» said Midas, «and we will bring back the flowers.»

K

Then Midas and his little girl ran into the garden with pots full of water from the river. As they ran, they turned everything back. They turned the flowers and the trees and the birds, and the hens and the ducks and the cows and the donkeys. Then they ran into the house and they turned the tables and doors and pen and paper. And they turned Midas' hat.

«Do you not love gold any more?» asked the little girl, as they sat in the hall and ate.

«No,» said Midas. «I love the trees and the flowers and the birds — and you.»

kızının üzerine attı. O değişti. Gözlerini açtı.

«Oh!» diye bağırdı, «uykuda mıydım?»

Bahçeye koştu.

«Baba,» diye bağırdı, «çiçekleri tekrar değiştirmedin. Hepsi ölü ve altından. Her çiçek ölü. Gel! Gel ve bana çiçeklerimi geri ver. Ve, oh! altın ineklere bak!»

Midas, «Benimle gel,» dedi, «çiçekleri geri getireceğiz.»

K

Sonra Midas ve onun küçük kızı nehirden su dolu çömleklerle bahçeye koştular. Onlar koşarken her şeyi tekrar çevirdiler. Onlar çiçekler, ağaçlar ve kuşlar, tavuklar, ördekleri ve inekleri ve eşekleri değiştirdiler. Sonra eve koştular ve masaları, kapıları, kalemi ve kâğıdı değiştirdiler. Ve Midas'ın şapkasını değiştirdiler.

Salonda oturup yemek yerken küçük kız, «Artık altını sevmiyor musun? diye sordu.

Midas, «Hayır,» dedi. «Ben ağaçları, çiçekleri, kuşları — ve seni seviyorum.»

SORULAR

Okuduğunuz «**The magic hand**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. What kind of story is this?
2. What was the name of the King?
3. What did he love?
4. How often did he want to look at the gold?
5. Where did he put his gold?
6. What did he do every day?
7. What were there in the garden?
8. Who loved flowers and birds?
9. How many children had he?
10. Was it a boy or a girl?
11. What did he love more than his child?
12. What was the name of the God of Flowers?
13. What happened when he came to a garden?
14. Was the little girl glad when she saw Dionysius?
15. When did she go into the house?
16. How was the day?
17. Who came to the garden when he slept?
18. What is a gardener?

19. Who saw Dionysius sleeping at the foot of a tree?
20. What happened then?
21. Whom did they take him to?
22. Who are the children of Dionysius?
23. Did Midas want more flowers?
24. What is beautiful?
25. What did he ask for?
26. How will he turn things into gold?
27. Where did Midas sit down to write?
28. What happened to the table?
29. Did everything turn to gold as soon as he touched it?
30. Whom did he call in the hall?
31. Could he eat the food?
32. What did he say?
33. Did it turn to gold?
34. Could he drink water?
35. What will happen if he cannot eat and drink?
36. Had he eaten anything?
37. Where will he go?
38. What has died?
39. What did the little girl do?
40. What happened to the girl when her father put his hand on her head?
41. What did the servants say?
42. Will they work for him any more?

43. What kind of animals did he turn to gold?
44. How is he now?
45. What did he want?
46. What did Dionysius tell him to do?
47. How could he change his daughter?
48. What did he do then?
49. Did he love gold any more?
50. What does he love now?

THE MAGIC ISLAND

PART 1

A

Prospero was a Prince. He ruled the people of Milan; he was ruler of Milan. He was a good man, but he was not a good ruler; for he loved reading books too much. He read books instead of ruling his people.

Prospero was a magician. He loved reading books about magic.

B

Prospero had a brother. Antonio was Prospero's brother. Antonio was younger than Prospero. He was a bad man. He wanted to be Prince and ruler of Milan in place of Prospero. He wanted to drive Prospero out of Milan and rule the people of Milan.

SİHİRLİ ADA

KISIM 1

A

Prospero bir Prensti. Milano halkını idare ediyordu; Milanonun hükümdarıydı. İyi bir adamdı, fakat iyi bir hükümdar değildi; çünkü kitaplar okumayı pek çok seviyordu. Halkını idare edeceği yerde kitaplar okuyordu.

Prospero bir sihirbazdı. Sihre dair kitaplar okumayı seviyordu.

B

Prospero'nun bir kardeşi vardı. Antonio, Prospero'nun kardeşi idi. Antonio Prospero'dan daha genç idi. O kötü bir adamdı. Prens olmak ve Prospero'nun yerine Milano hükümdarı olmak istiyordu. Prospero'yu Milanodan sürmek ve Milano halkını kendisi idare

himself. Antonio wanted to be ruler of Milan.

C

Naples is a place near Milan. Antonio went to the King of Naples, and asked him for help. The King of Naples had many soldiers; he had a big army. Antonio said to the King of Naples, «Help me with your army. Bring your soldiers to Milan. Help me to drive out Prospero. Make me ruler of Milan. Then I will give you much money.»

D

The King of Naples brought his army. His soldiers drove back Prospero's soldiers; Prospero's army was driven back. Prospero was driven out of Milan, and Antonio became ruler. Antonio caught Prospero. He said, «What shall I do with Prospero now? Shall I kill him, or shall I send him away to some other country?»

E

Prospero had a little daughter. Her name was Miranda. She was very small. Her mother was dead.

etmek istiyordu. Antonio Milano'nun hükümdarı olmak istiyordu.

C

Napoli Milanoya yakın bir yerdir. Antonio Napoli kralına gitti ve ondan yardım istedi. Napoli kralının çok askerleri vardı; büyük bir ordusu vardı. Antonio Napoli kralına, «Bana ordunla yardım et. Askerlerini Milanoya getir. Prospero'yu atmama yardım et. Beni Milano hükümdarı yap. O zaman sana çok para vereceğim.» dedi.

D

Napoli kralı ordusunu getirdi. Onun askerleri Prospero'nun askerlerini geri sürdü; Prospero'nun ordusu geri sürüldü. Prospero Milanodan çıkarıldı ve Antonio hükümdar oldu. Antonio Prospero'yu yakaladı. «Prosperoyu şimdi ne yapayım? Onu öldüreyim mi yoksa başka bir memlekete mi göndereyim?» dedi.

E

Prospero'nun küçük bir kızı vardı. Onun adı Miranda idi. O çok küçüktü. Annesi ölmüştü.

Antonio put Prospero and his little daughter and some of his books in a boat. He sent the boat out to sea. He said, «The boat may come to land safely; then Prospero will be safe and live; or the boat may go down in the sea, then he will die.»

F

(1) «Land» means a place which is not sea — «Ships» go on the sea; trains go on the land», (2) «Land» means a country — «What King rules this land?», «The land of Egypt», «The English live in England; England is the land of the English.» An island is a bit of land in the sea; there is sea on all sides of an island.»)

Prospero's boat came to an island.

G

Prospero got out of his boat onto the island. That island was a magic island. There were two fairies on the island. The fairies were named Caliban and Ariel. Caliban was very bad. He was like a beast. He was ugly, unkind, lazy. — He was bad in every way. Prospero made Caliban his servant; he made Caliban work for him. He made him do all the hard work.

Antonio, Prospero ve küçük kızını ve kitaplarından birkaçını bir sandalın içine koydu. Sandalı denize saldı. «Sandal salimen karaya gelebilir; o zaman Prospero sağ ve salim olacak; veya sandal denizin dibine gidebilir, o zaman ölecek.» dedi.

F

(1) «land» deniz olmayan bir yer demektir — «Gemiler denizde gider; trenler karada gider.»; (2) «land» bir memleket demektir — «Ne kralı bu memleketi idare eder?» «Mısır memleketi,» «İngilizler İngilterede yaşar; İngiltere İngilizlerin memleketidir.» Bir ada denizde bir kara parçasıdır; bir adanın bütün kenarlarında deniz vardır.)

Prospero'nun kayığı bir adaya geldi.

G

Prospero sandalından adaya çıktı. Bu ada sihirli bir ada idi. Adada iki peri vardı. Periler Caliban ve Ariel adlarındaydı. Caliban çok fena idi. Bir hayvan gibiydi. Çirkindi, kaba, tembel idi. Her bakımdan fena idi. Prospero Caliban'ı uşağı yaptı; Caliban'ı kendisi için çalıştırdı. Ona bütün zor işi yaptırdı.

H

The other fairy was Ariel. Ariel was a good fairy; he was beautiful and kind and nice in every way. Prospero made Ariel his servant; but he did not give him hard work to do.

Prospero made these two fairies work for him. He made them build a home for him. They built a beautiful house for Prospero. They made all the things which he wanted in his house. They were his servants; they served him and Miranda. (A servant is a person who serves. «To serve» means to work for a person, to help a person.)

I

Prospero lived on the island many years. Miranda grew up and became a beautiful woman.

Prospero was waiting. He said, «Some day I will catch my brother Antonio and the King of Naples!»

H

Diğer peri Ariel idi. Ariel iyi bir peri idi; her bakımdan güzel, nazik ve hoştu. Prospero Ariel'i hizmetçisi yaptı; fakat ona yapmak için güç iş vermedi.

Prospero bu iki periyi kendisi için çalıştırdı. Kendisi için onlara bir ev inşa ettirdi. Onlar Prospero için güzel bir ev inşa ettiler. Onun evinde arzu ettiği herşeyi yaptılar. Onlar onun hizmetkârları idiler; ona ve Miranda'ya hizmet ettiler. (Hizmetkâr hizmet eden bir şahıstır. «To serve» bir şahıs için çalışmak, bir kimseye yardım etmek demektir.)

I

Prospero adada birçok seneler yaşadı. Miranda büyüdü ve güzel bir kadın oldu.

Prospero bekliyordu. «Bir gün kardeşim Antonio ve Napoli kralını yakalayacağım.» diyordu.

PART 2

A

(»To fear» means to be afraid; a fearful thing is a thing which makes you fear; it makes you afraid.

«To wave» means to move a thing up and down or from side to side. When I wave my hand, I move my hand from side to side or up and down. The waves of the sea move up and down.)

B

It was night on the magic island; it was a fearful night. There was rain, and wind. The wind made great waves on the sea. The noise of the waves was fearful.

Miranda looked out of the window. She heard the noise of the waves and the wind and the rain. She looked out over the sea. Then she said, «Father! There is a ship on the sea. The ship is near the

KISIM 2

A

(«To fear» korkmak demektir; korkunç bir şey sizi korkutan bir şeydir; o sizi korkutur.

«To wave» bir şeyi yukarı aşağı veya yandan yana hareket ettirmek demektir. Elimi salladığım zaman elimi yandan yana (bir yandan öbür yana) veya aşağı yukarı hareket ettiririm. Denizin dalgaları yukarı aşağı hareket ederler.)

B

Sihirli adada gece idi; korkunç bir gece idi. Rüzgâr ve yağmur vardı. Rüzgâr denizde büyük dalgalar yaptı. Dalgaların gürültüsü korkunçtu.

Miranda pencereden dışarıya baktı. Dalgaların gürültüsünü, rüzgârı ve yağmuru duydu. Dışarıya denizin üzerine baktı. O zaman, «Baba, denizde bir gemi var. Gemi adaya yakın. Rüzgâr ve dalgalar tara-

island! It is being driven by the wind and the waves. It will be driven onto the rocks!»

C

Prospero answered, «I made this wind by magic. I am making the wind drive that ship onto the rocks. — I have told you the story about my brother Antonio and the King of Naples. They are in that ship!»

«Oh!» cried Miranda, «they will be killed. Do not let them be killed.» «Have no fear,» answered Prospero. «I will not let them be killed; they will not even be hurt. None of the men in the ship will be hurt.»

D

The ship was driven onto the rocks, but Antonio came to land safely. The King of Naples was also safe; Ferdinand was the son of the King; he also was on the ship; and he also came to land safe and unhurt. No one of the three men was hurt.

Ferdinand did not land at the same place as Antonio and the King. He thought that Antonio and the King were dead; and they thought that Ferdinand

fından sürükleniyor. Kayalar üzerine sürüklenecek!» dedi.

C

Prospero cevap verdi, «Ben bu rüzgârı sihir ile yaptım. Rüzgâra o gemiyi kayaların üstüne sürdürtüyorum. — Sana kardeşim Antonio ve Napoli kralı hakkındaki hikâyeyi anlattım. Onlar o gemideler.»

Miranda, «Oh!» diye çığlık attı. «Ölecekler. Onların ölmesine müsaade etme.» Prospero, «Korkun olmasın,» diye cevap verdi. «Onların öldürülmesine müsaade etmeyeceğim; hatta yaralanmayacaklar. Gemideki adamlardan hiçbiri incinmeyecek.»

D

Gemi kayaların üzerine sürüklendi fakat Antonio karaya salimen çıktı. Napoli kralı da salim idi; Ferdinand kralın oğluydu; o da gemide idi ve o da karaya salim ve incinmemiş çıktı. Üç adamdan hiçbiri yaralanmamıştı.

Ferdinand, Antonio ve Kral gibi aynı yerde karaya çıkmadı. O kralı ve Antonio'yu ölü zannediyordu; ve

was dead.

E

Prospero called Ariel. He said, «Go, Ariel, find Antonio and the King. Lead them through the forest and over the hills. Let them lose their way and walk on and on. Do not let them find food or water. Make hot winds blow upon them; then let cold winds blow and freeze them. Hurt them! Make them want to die! — but drive them on. Do not let them rest. Give them no rest. Go; do as I have said!» Ariel went away.

F

Miranda was sitting outside her home. Prospero was with her. Then Ferdinand came out of the forest. Prospero had led him by magic to this place. «Look, father!» cried Miranda; There is something coming out of the forest! What is it? Is it a beast, or a fairy?»

Miranda was very small when she was put in the boat by Antonio. She had never seen any man but her father. She did not know what a man was.

G

«What is that thing among the trees?» said Miranda.

onlar Ferdinand'ın ölü olduğunu zannediyorlardı.

E

Prospero Ariel'i çağırdı. «Ariel, git Antonio ve kralı bul. Onları ormanın içinden ve tepelerin üzerinden götür. Yollarını kaybetsinler ve devamlı yürüsünler. Onların yiyecek veya su bulmalarına müsaade etme. Onların üzerine sıcak rüzgârlar estir; sonra soğuk rüzgârlar essin ve onları dondursun. Onların canını yak. Onlara ölmeyi istet! — fakat onları sürmeye devam et. Dinlenmelerine müsaade etme. Onlara rahat verme. Git; söylediğim gibi yap.» dedi. Ariel uzaklaştı.

F

Miranda evinin dışında oturuyordu. Prospero onunlaydı. O zaman Ferdinand ormandan dışarı geldi. Prospero onu bu yere sihirle getirmişti. «Bak baba!» diye bağırdı Miranda; «Ormandan dışarı gelen bir şey var! O nedir? Bir hayvan mı, yoksa bir peri mi?»

Miranda Antonio tarafından sandala konduğu zaman pek küçüktü. Babasından başka adam görmemişti. Bir erkeğin ne olduğunu bilmiyordu.

G

Miranda, «Ağaçlar arasındaki o şey nedir?» dedi.

«It does not look like a beast; it is not ugly, and it walks on two feet. It does not look like Ariel or Caliban; so it is not a fairy. It does not look like you; it is more beautiful than you. What is it?»

Prospero answered, «It is not a beast or a fairy. It is a man. I, Prospero, have brought him here. I have brought him by magic to this place.»

H

«Who is this man?» said Miranda.

«He is Ferdinand, son of the King of Naples,» answered Prospero, «I have brought him here by magic; and I shall keep him here until he dies. I shall keep him as my servant. He shall have no rest. I shall make him work till he dies. For he is the son of a bad man.»

Miranda wept.

«Do not weep,» said Prospero. «Why do you weep for the son of a bad man?»

I

Prospero told Ferdinand to cut wood for the fire. It was very hard work.

«Bir hayvana benzemiyor; çirkin değil ve iki ayak üzerinde yürüyor. Ariel veya Caliban'a benzemiyor; bu sebepten peri değil. Sana benzemiyor; senden daha güzel. O nedir?»

Prospero cevap verdi, «O bir hayvan veya bir peri değildir. O bir adamdır. Ben, Prospero, onu buraya getirdim. Onu bu yere sihirle getirdim.»

H

«Bu adam kimdir?» dedi Miranda.

Prospero, «Napoli kralının oğlu, Ferdinand'dır,» diye cevap verdi. «Onu buraya sihirle getirdim; ölünceye kadar burada muhafaza edeceğim. Onu hizmetçim olarak tutacağım. Hiç rahat etmeyecek. Onu ölünceye kadar çalıştıracağım. Çünkü o kötü bir adamın oğludur.»

Miranda ağladı.

«Ağlama,» dedi Prospero. «Fena bir adamın oğlu için niçin ağlıyorsun?»

I

Prospero Ferdinand'a ateş için odun kesmesini söyledi. O pek zor işti.

Ferdinand was a prince. He did not know how to use an axe. He had never used his hands for hard work. He soon became tired, for he was not used to hard work. He was not used to being a servant. The work hurt his hands. He cut himself with the axe, and the cut hurt.

J

When the wood was cut, Prospero told Ferdinand to carry it into the house. Ferdinand carried a load of wood into the house. It was a heavy load. He was not used to carrying heavy loads. He was very tired.

Miranda came out of the house. She saw Ferdinand working hard, cutting wood and carrying loads of wood into the house. She saw that he was very tired and that he had hurt himself. She wept.

Ferdinand loaded some more wood on his back and carried it into the house. Miranda helped Ferdinand.

K

Miranda ran to her father and said, «I know that the man's father was bad. But his son is not a bad man. He does not look like a bad man. Please do

Ferdinand bir prensti. Bir baltanın nasıl kullanılacağını bilmiyordu. Ellerini zor iş için hiç kullanmamıştı. Hemen yoruldu, çünkü zor işe alışık değildi. Bir hizmetçi olmaya alışık değildi. İş ellerini incitti. Balta ile kendini yaraladı ve kesik yer acıdı.

I

Odun kesildiği zaman Prospero Ferdinand'a onu evin içine taşımasını söyledi. Ferdinand evin içine bir yük odun taşıdı. Ağır bir yüktü. O ağır yükler taşımağa alışık değildi. Çok yoruldu.

Miranda evden dışarı çıktı. Ferdinand'ın çok çalıştığını, odun kestiğini ve eve odun yükleri taşıdığını gördü. Onun çok yorgun olduğunu ve kendisini yaraladığını gördü. Ağladı.

Ferdinand arkasına biraz daha odun yükledi ve onu evin içine taşıdı. Miranda Ferdinand'a yardım etti.

K

Miranda babasına koştu, «Adamın babasının fena olduğunu biliyorum. Fakat oğlu fena bir adam değil. Kötü bir adama benzemiyor. Lütfen Ferdinand'a

not be so hard on Ferdinand. Be kind to him!»

Prospero answered angrily, «Why do you ask me to be kind to him? His father was not kind to me! Let him go on working till he falls down dead...»

Prospero went on reading.

L

Miranda went to Ferdinand. «Let me help you,» she said. «Make a little load of wood for me and I will carry it.»

Prospero was not really angry. He made Miranda think that he was angry; but his anger was not real.

Prospero had a plan. He had planned to bring Antonio and the King and his son to the island.

M

Ariel went and found the King of Naples and Antonio. They thought that all the men on the ship were dead. The King thought that Ferdinand, his son, was dead; and he was weeping.

At last Antonio said: «Let us go and see who lives on this island. Let us go and find food and water.»

karşı o kadar haşin olma. Ona müşfik ol!» dedi.

Prospero kızarak cevap verdi. «Niçin benden ona karşı nazik olmamı istiyorsun? Onun babası bana karşı nazik değildi. Bırak ölünceye (ölü olarak düşünceye) kadar çalışmaya devam etsin...»

Prospero okumaya devam etti.

L

Miranda Ferdinand'a gitti. «Sana yardım edeyim.» dedi. «Benim için küçük bir odun yükü yap, onu taşıyacağım.»

Prospero hakikaten kızgın değildi. Miranda'ya kızgın olduğunu zannettirdi; fakat onun kızgınlığı hakiki değildi.

Prospero'nun bir plânı vardı. Antonio'yu, Kralı ve oğlunu adaya getirmeyi plânlamıştı.

M

Ariel gitti ve Napoli Kralını ve Antonio'yu buldu. Onlar gemideki bütün adamların ölü olduğunu zannediyorlardı. Kral, oğlu Ferdinand'ın ölü olduğunu zannediyordu; ağlıyordu.

Nihayet Antonio, «Gidelim ve görelim bu adada kim yaşıyor. Gidelim, yiyecek ve su bulalım.» dedi.

N

Ariel called Antonio and the King of Naples. They could not see Ariel; but they followed Ariel. They followed Ariel through the forest. They followed him over hills and through rivers. The sun was hot. A hot wind blew upon them. Then the wind became cold. A freezing wind blew and froze them. They were tired and frozen with cold. They did not want to go on, but Ariel gave them no rest; he drove them on and on.

O

At last they fell down on the ground. They could not walk any more. Then Ariel made them see nice food and drink set ready for them on the ground. They sat down on the ground to eat. Then Ariel took the food away. There was nothing!

Then Ariel said, «You are Antonio, brother of Prospero. You drove him out of Milan... You are the King of Naples; you helped Antonio to drive out Prospero. This is Prospero's island. I am Prospero's servant. I am sent to tell you this, and to make you remember what you did to Prospero!»

N

Ariel Antonio ve Napoli Kralını çağırdı. Onlar Ariel'i göremediler; fakat Ariel'i takip ettiler. Ariel'i ormanın arasından takip ettiler. Onu tepelerin üzerinden ve nehirlerin içinden takip ettiler. Güneş sıcaktı. Üzerlerinde sıcak bir rüzgâr esti. Sonra rüzgâr soğudu. Dondurucu bir rüzgâr esti ve onları dondurdu. Yorgun ve soğuktan donmuştular. Devam etmek istemediler, fakat Ariel onlara rahat vermedi, o onları devamlı yürüttü. (sürdü).

O

Nihayet yere toprağa düştüler. Daha fazla yürüyemediler. O zaman Ariel onlara yerde onlar için hazırlanmış güzel yiyecek ve içecek gördürdü. Yemek için yere oturdular. O zaman Ariel yiyeceği uzaklaştırdı. Hiç bir şey yoktu.

Sonra Ariel, «Sen Prospero'nun kardeşi Antonio'sun. Onu Milano'dan dışarı sürdün... Sen Napoli kralısın; Antonio'ya Prospero'yu sürmek için yardım ettin. Bu Prospero'nun adasıdır. Ben Prospero'nun hizmetkârıyım. Ben bunu size söylemek ve Prospero'ya yaptığınızı size hatırlatmak için gönderildim.» dedi.

PART 3

A

Prospero put down his book. He called Ariel.

«Bring the King and Antonio here,» he said. «My plan is ready.»

Then Prospero stood up. He went out of the house. He looked to see where Ferdinand was. He looked to see where Miranda was, and what she was doing.

Ferdinand and Miranda were sitting on a load of wood talking to each other.

B

Ferdinand loved Miranda. Miranda loved Ferdinand. They loved each other. That was Prospero's plan! Prospero wanted Ferdinand and Miranda to love each other. He wanted Ferdinand to marry Miranda. He wanted Ferdinand to be King of Naples, and Miranda to be Queen.

KISIM 3

A

Prospero kitabını yere koydu. Ariel'i çağırdı.

«Kralı ve Antonio'yu buraya getir,» dedi. «Plânını hazır.»

Sonra Prospero ayağa kalktı. Evden dışarı gitti. Ferdinand'ın nerede olduğunu görmek için kalktı. Miranda'nın nerede olduğunu ve ne yaptığını görmek için baktı.

Ferdinand ve Miranda birbirleriyle konuşarak bir odun yükü üzerinde oturuyorlardı.

B

Ferdinand Miranda'yı sevdi. Miranda Ferdinand'ı sevdi. Birbirlerini sevdiler. Bu Prospero'nun plânı idi. Prospero Ferdinand ve Miranda'nın birbirlerini sevmelerini istedi. Ferdinand'ın Miranda ile evlemesini arzu etti. Ferdinand'ın Napoli kralı olmasını ve Miranda'nın kraliçe olmasını istedi.

C

Miranda looked up. She saw her father. «Are you angry with me?» she said. «Please let me talk to this man. I love him so much!» Then she looked at the forest.

«See, father,» she said, «there are two more men coming. One of the men looks like you, but he is younger.»

Antonio and the King were coming out of the forest.

D

The King saw his son. He ran to him. «Ferdinand is alive!» he cried. «But who is this beautiful Princess who is with him?» he asked. Antonio fell at Prospero's feet. He was afraid. Prospero raised him up. Antonio rose and stood before Prospero, his brother.

(«To rise» means to go up, stand up, to get up from one's bed — «I was sitting down; then I rose and stood up»; «The sun rises,» «I rise from my bed,» «I rise at six in the morning.»

«To raise» means to make a thing go up, to make a person stand up. — «I raise my hand,» «I raise myself up,» «I raise a person up.»)

C

Miranda yukarı baktı. Babasını gördü. «Bana kızgın mısın?» dedi. «Lütfen bu adamla konuşmama müsaade ediniz. Onu pek çok seviyorum.» Sonra ormana baktı.

«Bak, baba,» dedi, «Gelen iki adam daha var. Adamların biri sana benziyor, fakat o daha genç.»

Antonio ve kral ormandan dışarı geliyorlardı.

D

Kral oğlunu gördü. Ona koştu. «Ferdinand hayatta!» diye bağırdı. «Fakat onunla beraber olan bu güzel prenses kimdir?» diye sordu. Antonio Prospero'nun ayaklarına kapandı. Korkmuştu. Prospero onu ayağa kaldırdı. Antonio kalktı ve kardeşi Prospero'nun önünde durdu.

(«to rise» yukarıya gitmek, ayağa kalkmak, birinin yatağından kalkması demektir. — «Oturuyordum, sonra kalktım ve ayakta durdum.»; «Güneş doğar.» «Yatağımdan kalkarım.» «Sabahleyin altıda kalkarım.»

«To raise» bir şeyi yukarı götürmek, bir şahsı ayağa kaldırmak demektir. — «Elimi kaldırırım.» «Kendimi yukarı kaldırırım.» «Bir şahsı yukarı kaldırırım.»)

Prospero raised up Antonio. Antonio stood up.

E

Then Prospero spoke:

«I will tell you what I have planned for you, Antonio — and what I have planned for you. O King!»

Then Prospero turned to Ferdinand. «Ferdinand,» he said, «do you want to marry my daughter?»

«Yes,» said Ferdinand, «I do want to marry her if she will marry me.»

Prospero turned to Miranda:

«Miranda, do you want to marry Ferdinand?»

«Yes,» said Miranda, «I do want to marry him.»

F

Then Prospero turned to Antonio and the King.

«You may both go free,» he said. «But you shall not rule Naples or Milan any more. I shall go back to Milan and be its ruler. Ferdinand and Miranda shall rule Naples. I will rule Milan till I die. When I die, Ferdinand and Miranda shall rule both Naples and Milan.»

Prospero Antonio'yu kaldırdı. Antonio ayağa kalktı.

E

Sonra Prospero konuştu:

«Senin için ne plânladığımı sana söyleyeceğim. Antonio, — ve senin için ne plânladığımı, ey kral.»

Prospero sonra Ferdinand'a döndü. «Ferdinand,» dedi; «kızımla evlenmek ister misin?»

«Evet,» dedi Ferdinand, «Eğer o benimle evlenirse, ben de onunla evlenmeyi isterim.»

Prospero Miranda'ya döndü:

«Miranda, Ferdinand ile evlenmek ister misin?»

Miranda, «Evet» dedi, «onunla evlenmek isterim.»

F

Bunun üzerine Prospero Antonio ve krala döndü.

«Her ikiniz serbestçe gidebilirsiniz» dedi. «Fakat siz artık Milano'yu veya Napoli'yi idare etmeyeceksiniz. Ben geriye Milano'ya gideceğim ve onun hükümdarı olacağım. Ferdinand ve Miranda Napoli'yi idare edecekler. Ben Milano'yu ölünceye kadar idare edeceğim. Öldüğüm zaman, Ferdinand ve Miranda Napoli ve Milano'yu birlikte idare edecekler.»

G

«Come!» said Prospero. «Come into the house. Let us eat and drink. This is the marriage day of my daughter. Let us be happy.»

Caliban and Ariel brought food. All were very happy. At last all were tired and went away. Prospero was alone.

He went up to the top of a great rock. He took with him his books of magic. Ariel and Caliban went with him.

H

Prospero spoke to Caliban. «You are bad,» he said, «but you have worked well for me. You have served me well. I will set you free, Caliban. But, when you are free, you will not be happy, because you are bad.»

Prospero turned to Ariel. «I will set you free, beautiful Ariel,» he said. «I am sad. I do not want to lose you. But you have served me well. I must not keep you.» Then Ariel was very happy. He loved to be free. «I am free!» he cried, «free to ride on the wind, free to be with the flowers and the other fairies. Free!»

G

«Gelin!» dedi Prospero. «Eve geliniz. Yiyelim ve içelim. Bu benim kızımın düğün günüdür, mutlu olalım.»

Caliban ve Ariel yiyecek getirdiler. Hepsi çok mutluydular. Nihayet hepsi yoruldular ve ayrıldılar. Prospero yalnızdı.

Büyük bir kayanın tepesine çıktı. Sihirli kitaplarını yanına aldı. Ariel ve Caliban onunla gitti.

H

Prospero Caliban'a hitab etti. «Fenasın,» dedi. «fakat benim için iyi çalıştın. Bana iyi hizmet ettin. Seni serbest bırakacağım, Caliban. Fakat serbest olduğun zaman mutlu olmayacaksın, çünkü kötüsün.»

Prospero Ariel'e döndü. «Seni serbest bırakacağım, güzel Ariel.» dedi. «Üzgünüm. Seni kaybetmek istemiyorum. Fakat sen bana iyi hizmet ettin. Seni tutmamalıyım.» O zaman Ariel çok memnun oldu. Hür olmayı seviyordu. «Hürüm!» diye bağırdı, «rüzgârların üstünde gitmek için hür. çiçeklerle ve diğer perilerle beraber olmak için hür. Hür!»

Then Prospero took his books of magic. He said, «My work is done. I shall not do any more magic. I used to read too much, and I did not rule my people well.»

He threw his books into the sea.

Ariel was flying away. He flew up into the sky. He flew to the land of flowers and fairies and all beautiful things... You know where that land is, my children, but I (who write this story for you), I am old: I do not remember where it is.

I

Sonra Prospero sihir kitaplarını aldı. «İşim tamam. Artık sihir yapmayacağım. Pek çok okurdum ve milletimi iyi idare etmedim,» dedi.

Kitaplarını denize fırlattı.

Ariel uzaklara uçuyordu. Gökyüzüne uçtu. Çiçekler, periler ve bütün güzel şeylerin diyarına uçtu... Bu memleketin nerede olduğunu biliyorsunuz, çocuklarım, fakat ben (bu hikâyeyi sizin için yazan), yaşlıyım; onun nerede olduğunu hatırlamıyorum.

SORULAR

Okuduğunuz «**The magic island**» isimli hikâye ile ilgili bu soruları cevaplandırınız.

1. What was Prospero?
2. Whom did he rule?
3. Was he a good ruler?
4. Why was he not a good ruler?
5. What kind of books did he love reading?
6. Who was Prospero's brother?
7. Is he younger or older than Prospero?
8. What did he want to be?
9. What did he want to do?
10. Where is Naples?
11. Where did Antonio go and ask for help?
12. What had the King of Naples?
13. What will give Antonio to the King of Naples?
14. Who became ruler when Prospero was driven out of Milan?
15. Who caught Prospero?
16. What was the name of Prospero's daughter?
17. Where did Antonio put Prospero and his daughter?

18. Where did he send the boat?
19. What is an island?
20. Where did the boat come?
21. What were there on the island?
22. Which fairy was unkind and lazy?
23. What did the fairies make of Prospero?
24. Whom did they serve?
25. How long did Prospero live on the island?
26. What did Miranda become?
27. What did the wind make on the sea one night?
28. What did Miranda hear?
29. What did she say to his father?
30. How did Prospero make this wind?
31. Does she know the story about Antonio?
32. Where are Antonio and the King of Naples?
33. How did Antonio come to land?
34. Who was Ferdinand?
35. Where was he?
36. Did they land at the same place?
37. What did Ferdinand think?
38. What did Prospero say to Ariel?
39. Where was Miranda sitting?
40. Where did Ferdinand come from?
41. How long will Prospero keep him there?
42. What did Prospero tell Ferdinand?
43. Was it hard work?
44. Where did he carry the wood?

45. What did Miranda see when she came out of the house?
46. Whom did she help?
47. What did she say to her father?
48. Was Prospero really angry?
49. What had he planned?
50. Who found the King and Antonio?
51. What did they think?
52. Why was the King weeping?
53. Whom did they follow?
54. Were they very tired?
55. What did Prospero say to Ariel?
56. Who loved Miranda?
57. What did Prospero want?
58. From where did Antonio and the King come?
59. What did the King cry when he saw his son?
60. What did Prospero ask Ferdinand?
61. Did Miranda want to marry Ferdinand?
62. Will Antonio and tke King rule Milan and Naples any more?
63. Who will be ruler of Milan?
64. Who will rule Naples?
65. Who brought food?
66. Did Prospero set the fairies free?
67. Where did Prospero throw his books?
68. Where did Ariel fly?

CEVAPLAR

«THE POOR FISHERMAN» CEVAPLARI :

1. No, they had no house to live in.
2. They lived in the fields.
3. They slept at the foot of a tree.
4. The man was happy, but his wife was not happy.
5. He went to the sea to catch fish one day.
6. He put his net in the water.
7. He sat on a stone then.
8. No, he didn't. He fell asleep.
9. There was a fish in the net.
10. It was large.
11. It was golden.
12. He was happy when he saw the fish.
13. Yes, it could.
14. No, he doesn't eat a fish that can speak.
15. He put it back in the sea.
16. No, they didn't.
17. It was a wizard (in the shape of a fish).
18. The next day he went back to the sea.
19. He stood on the stone.
20. He asked for a hut.
21. It had two windows.
22. It was blue.

23. There was a pretty garden at the back.
24. The field was full of hens.
25. Yes, it was.
26. She was happy for some days.
27. She asked for a house now.
28. It was made of stone.
29. They were red and blue.
30. There were six windows at the front and six at the back.
31. It was beautiful.
32. No one comes to see her.
33. She wants to be a queen.
34. Yes, the fish made her a queen.
35. They were at the door.
36. No, she didn't.
37. She wanted the sun.
38. He went to the sea again.
39. The fish put his head out of the water.
40. The fish said: 'your wife will not be happy.'
41. No, he couldn't.
42. She was sitting at the foot of a tree now.
43. There was sunlight.
44. It is good to be away from all those servants.
45. Yes, she is.

«LAND OF MONKEYS» CEVAPLARI :

1. It was Singh.
2. His mother was dead.
3. They lived in a little house near a forest.
4. It was in India.
5. They were poor.
6. They were hard.
7. No, it doesn't.
8. They worked in the fields.
9. Singh was a cook.
10. He gave them food at noon.
11. No, he didn't want to cook when the sun was hot.
12. The river looked hot.
13. He wanted to go into the forest.
14. He fell asleep.
15. No, it wasn't.
16. They looked for him in the forest.
17. Yes, he was a bad boy.
18. The father and the grandfather cooked the food.
19. There was no food for him.
20. They sent him to the forest.
21. His father and grandfather hit him.

22. It was red.
23. He sat down and cried in the forest.
24. Singh made that noise.
25. Because he was unhappy.
26. They have three children.
27. Mr. Monkey sits with the lazy birds.
28. He is sad, because his father has hit him.
29. Yes, he did.
30. He is crying, because he has no food.
31. Mr. Monkey wants to hear his story.
32. They are eating.
33. Mr. Monkey did.
34. He will tell hundreds of people about it.
35. They came to the Hall of the Monkeys.
36. Yes, there were big trees.
37. Hundreds of monkeys sat on the stone.
38. He said: 'This boy wants to tell you his story!'
39. They looked and waited.
40. Yes, they heard him.
41. No, they didn't.
42. Yes, they were.
43. Great beasts eat them.
44. They are not happier; they are more unhappy than the boy.
45. They are not beautiful, but they are nice.

«OLLI AND THE BEAR» CEVAPLARI :

1. Olli lived in a country where there were great forests.
2. They had snow for seven months.
3. It was cold there.
4. Olli loved all beasts.
5. He was afraid of wolves.
6. A wolf is a beast like a dog.
7. There was a hill in front of him.
8. Yes, he found some wood in the cave.
9. He saw a young bear in the cave.
10. He couldn't shoot it because he had no gun.
11. The bear was sick.
12. His foot was bad.
13. It made an angry noise.
14. Olli washed its food with hot water.
15. He gave the bear some food.
16. He will remember the bear.
17. When he was in the forest, a great wolf jumped at him.
18. He looked at the snow in the morning.
19. It was red.
20. He saw some marks on the snow.
21. They were red.

22. He heard a noise then.
23. He went to the bear.
24. Yes, it opened its eyes.
25. Yes, it was.
26. The bear had remembered.
27. The bear had saved him from the wolves.
28. No, the bear didn't die.
29. He took the bear to his hut.
30. For many hours he stayed by the bear's side.
31. They were friends.
32. They walked along the streets of the city.
33. They said: «There is Olli and his bear; there is the bear and his Olli.»

«DICK AND HIS CAT» CEVAPLARI :

1. The name of the boy was Dick.
2. They had died.
3. No, he had no friends to help him.
4. It's a very big city.
5. He will go to London.
6. He went to London by cart.
7. They were not made of gold.
8. They were made of stones.
9. There were many houses in London.
10. Snow began to fall.
11. It was white.
12. Dick was covered with snow.
13. They looked beautiful.
14. A servant saw Dick sitting there.
15. She threw water over Dick.
16. Alice was angry with the servant.
17. She gave him food.
18. He stayed in the house that night.
19. Mr. Warren saw him in the morning.
20. He will stay and help the cook.
21. She was a bad woman.
22. She gave him bad food.
23. She was always calling him bad names.

24. It was full of mice.
25. Dick loved Alice.
26. He took it because he loved the cats.
27. It killed many mice in his room.
28. Dick's face and hands are clean.
29. He will work for Mr. Warren.
30. He worked in a big ugly house.
31. He had many ships.
32. They were putting things on his ship.
33. Dick sent his cat on his ship.
34. He couldn't sleep because of the mice.
35. He went to another country then.
36. He sat on a stone at the side of the road.
37. As he sat there, the sun came up into the sky.
38. The bells of London began to ring.
39. They were saying: 'Come back!'
40. He stood up and went back.
41. It went to an unknown country.
42. There were mice in front of the King.
43. He filled the ship with gold.
44. They sold the cat for so much gold.
45. After some years, he married Alice.
46. Dick was the richest and Alice was the happiest.

«THE MAGIC HAND» CEVAPLARI :

1. This is a story from Greece.
2. It was Midas.
3. He loved gold.
4. He wanted to look at the gold every day.
5. He put his gold in a stone house.
6. He put his hands in the gold every day.
7. There were many beautiful flowers and trees in the garden.
8. Midas loved flowers and birds.
9. He had one child.
10. It was a girl.
11. He loved gold more than his child.
12. It was Dionysius.
13. When he came to a garden, all the flowers opened.
14. Yes, she was.
15. She went into the house at noon.
16. The day was hot. (It was hot).
17. When he slept, the King's men came to the garden.
18. A gardener is a man who works in a garden.
19. One of the workmen saw him sleeping at the foot of a tree.

20. They caught him then.
21. They took him to the King.
22. The flowers are his children.
23. No, he didn't.
24. Flowers are beautiful.
25. He asked for more gold.
26. He will turn things into gold by putting his hand on them.
27. He sat down at a table to write.
28. It turned to gold.
29. Yes, everything turned to gold as soon as he touched it.
30. He called a servant in the hall.
31. No, he couldn't.
32. He said: 'Bring me more food!'
33. Yes, it turned to gold.
34. No, he couldn't drink water.
35. He will die if he cannot eat and drink.
36. No, he had eaten nothing.
37. He will go into the garden.
38. Their beautiful roses have died.
39. She cried.
40. She changed to gold.
41. They said that the King was a magician.
42. No, they will not work for him any more.
43. He turned ducks, cows and donkeys to gold.
44. He is very unhappy now.

45. He wanted his little girl back.
46. He told him to jump into the river.
47. He could change his daughter by throwing water on her.
48. He turned everything back then.
49. No, he didn't.
50. He loves the trees, the flowers, the birds and his daughter now.

«THE MAGIC ISLAND» CEVAPLARI :

1. He was a Prince.
2. He ruled the people of Milan.
3. No, he wasn't.
4. Because he liked reading books too much.
5. He loved reading books about magic.
6. Antonio was Prospero's brother.
7. He is younger than Prospero.
8. He wanted to be ruler of Milan.
9. He wanted to drive Prospero out of Milan.
10. It is near Milan.
11. He went to Naples and asked for help.
12. He had a big army.
13. He will give him much money.
14. Antonio became ruler.
15. Antonio caught Prospero.
16. Her name was Miranda.
17. He put them in a boat.
18. He sent it to the sea.
19. It is a bit of land in the sea.
20. It came to an island.
21. There were fairies on the island.
22. Caliban was unkind and lazy.
23. They built a home for him.

24. They served Prospero and Miranda.
25. He lived many years on the island.
26. She became a beautiful woman.
27. It made great waves on the sea.
28. She heard the noise of the waves and the wind and the rain.
29. She said, «Father! There is a ship on the sea.»
30. He made it by magic.
31. Yes, she does.
32. They are in the ship.
33. He came to land safely.
34. He was the son of the King of Naples.
35. He also was on the ship.
36. No, they didn't.
37. He thought that Antonio and his father were dead.
38. He said, «Go, Ariel and find Antonio and the King.»
39. She was sitting outside her home.
40. He came out of the forest.
41. He will keep him there till he dies.
42. He told him to cut wood for the fire.
43. Yes, it was.
44. He carried it into the house.
45. She saw Ferdinand working hard, cutting wood and carrying loads of wood into the

house.

46. She helped Ferdinand.
47. She said, «Please do not be so hard on Ferdinand. Be kind to him.»
48. No, he wasn't.
49. He had planned to bring Antonio and the King and his son to the island.
50. Ariel found them.
51. They thought that all the men on the ship were dead.
52. Because he thought that his son was dead.
53. They followed Ariel.
54. Yes, they were.
55. He said, «Bring the King and Antonio here.»
56. Ferdinand loved Miranda.
57. He wanted Ferdinand and Miranda to love each other. He wanted Ferdinand to marry Miranda.
58. They came out of the forest.
59. He cried, «Ferdinand is alive!»
60. «Ferdinand,» he asked, «do you want to marry my daughter?»
61. Yes, she did.
62. No, they won't.
63. Prospero will be ruler of Milan.
64. Ferdinand and Miranda will rule Naples.
65. Caliban and Ariel brought food.

66. Yes, he did.
67. He threw them into the sea.
68. He flew up into the sky.

FONO mektupla öğretim kurumu

FONO Osmanbey, Halâskârgazi Cad. 207 Şişli-İstanbul Tel: 48 41 14 - 48 41 15 - 48 41 16

Bu kitap belirli bir kelime çerçevesi içinde ve en basit İngilizceyle yazılmış hikâyelerden oluşmuştur Kitabın özelliği her İngilizce sayfanın karşısında Türkçe çevirisinin bulunması ve ayrıca her hikâye sonunda onunla ilgili sorular ve cevapların yer almasıdır.

Bir yıllık İngilizce öğrenimi sonunda rahatça okunabilecek kolaylıkta olan bu kitap İngilizce hikâye serisinin en basit düzeyi olan «birinci derece» kitaplarından biridir. Ayni derecede olan diğer iki kitap: «**The letter** - Mektup» ve «**The old man's shop** - İhtiyar adamın dükkânı» adını taşımaktadır. Her bir kitabın fiatı 10 liradır.

[redacted]

FİATI 15 LİRA